

Ref. Nr.	Individue	Onderwerp	Vraag	Antwoord
144	Nee	Beschrijvend document 6.5 Geschiktheidseis 4, 3e punt	: Als geschiktheidseis is opgenomen dat sprake moet zijn van levering van een applicatie waarin een bi directionele koppeling met AFAS is gerealiseerd ten behoeve van medewerkersgegevens en looncomponenten. Kan de aanbestedende dienst bevestigen dat deze eis ook kan worden ingevuld door het combineren van referenties, waarbij één referentie de gegevensstroom van de oplossing naar AFAS aan toont en een andere referentie de gegevensstroom van AFAS naar de oplossing, mits hiermee gezamenlijk de volledige bi directionele werking wordt aangetoond? Zo niet, graag toelichten.	Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden.
145	Nee	Beschrijvend document, 1.12 en 1.3	De implementatietijd is met circa 7 weken in totaal voor AGZ erg kort gezien de omvang van de gevraagde implementatie (inrichting, migratie, testen, acceptatie en borging in de organisatie). Hierdoor wordt de uitvoerbaarheid en zorgvuldigheid onder druk gezet wat mogelijk zorgt voor het nemen van disproportionele risico's in het project. Immers er is weinig tijd voor keuzes, wat ervoor zorgt dat deze keuzes snel gemaakt worden om de deadline te halen. Te snel gemaakte keuzes kunnen achteraf gezien verkeerd uitpakken, wat niet wenselijk is voor alle partijen. Kan aanbestedende partij de implementatietijd verlengen met 9 weken om dit risico te verminderen? Zo niet graag toelichten hoe aanbestedende partij circa 7 weken implementatietijd als realistisch acht voor deze opdracht, en waarom dit risico wil lopen?	Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Echter, gezien het belang hiervan voor iedere Inschrijver, beantwoorden wij deze vraag alsnog. De deadline implementatie voor AGZ zal aangepast worden naar uiterlijk 1 juli 2026. Het is van groot belang dat AGZ op deze uiterlijk datum in de (nieuwe) applicatie kan werken. AGZ stelt hierbij dat de applicatie voor haar minimaal moet voldoen aan: - de volgende functionele eisen uit het PvE: eis 1, 5, 13, 22, 25, 40, 41, 48, 49, 51, 75, 79, 81, 82, 84. Zie ook de groen gemarkeerde eisen in het aangepaste PvE. - alle non-functionele eisen uit het PvE Alle overige eisen (m.u.v. die waar 'AGM' bij staat vermeld) zijn alsnog geldend voor AGZ, maar dienen uiterlijk 31 december 2026 geïmplementeerd te zijn.
146	Nee	Beschrijvend document 1.6	Is aanname juist dat het verschil tussen het maximale budget van 975.000 over 10 jaar, en de ingeschatte jaarlijkse opdrachtwaarde van 65.000, ingezet mag worden voor implementatie?	Nee, dit is niet correct. Dit is tevens geen wedervraag, dus kunnen wij verder niet beantwoorden.
147	Nee	Non-functionals, nr 89	Wordt gesteld dat de Oplossing reeds in productie is binnen ambulancezorg, GGD of brandweezorg. Deze sectorspecifieke eis beperkt de mededinging aanzienlijk. Kan de aanbestedende dienst toelichten hoe deze eis zich verhoudt tot het proportionaliteitsbeginsel (art. 1.10 Aw) en is zij bereid om deze eis te verruimen, bijvoorbeeld door ook aantoonbare productie-ervaring bij functioneel en organisatorisch vergelijkbare publieke organisaties toe te staan? Een dergelijke verruiming zou naar onze mening bijdragen aan een bredere marktwerking, zonder afbreuk te doen aan de kwaliteit en risicobeheersing die de aanbestedende dienst beoogt.	Zie eis 89.
148	Nee	Non-functionals, nr 86	Als non-functionele eis wordt uitgegaan van één gehoste applicatie met één centrale dataverzameling voor alle bedrijfsonderdelen van VGGM. Kan de aanbestedende dienst overwegen toe te staan dat AGZ en AGM ieder een eigen (logisch of technisch gescheiden) omgeving hanteren, mits onder één contract en met gestandaardiseerde API-koppelingen? Zo niet, graag toelichten.	Zie onze uitvraag. In o.a. eis 86 en eis 114 is dit onderscheid beschreven.
149	Ja		<i>Dit is een individuele vraag. Het antwoord hiervan komt overeen met antwoord op vraag 145.</i>	
150	Nee	Programma van eisen	Wat mist de huidige applicatie concreet bij genoemde ontwikkelingen (veranderende eisen, de CAO's, de ATW en meer autonomie voor medewerkers/zelfroosteren)?"	Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden.
151	Nee	Inkoopvoorwaarden GIBIT 2023	De door u opgenomen aansprakelijkheid van EUR 1.25MLN per kalenderjaar is buitenproportioneel en staat niet in verhouding tot de opdrachtwaarden. Het is gebruikelijk om de aansprakelijkheidsbeperking te koppelen aan de opdrachtwaarde. Bent u derhalve bereid overeen te komen dat de aansprakelijkheid van partijen (waaronder voor vrijwaringen en garanties) is beperkt tot een bedrag gelijk aan tweemaal de jaarlijkse vergoeding per gebeurtenis en maximaal vier maal de jaarlijkse vergoeding per kalenderjaar? Zo nee, waarom niet?	Zie Nvl 1 vr 69.
152	Nee	Prgramma van Wensen 229	Waarvan worden alerts en specificaties verwacht, denk hierbij bijvoorbeeld aan het ingepland worden op een openstaande flexaanvraag?	We missen een verwijzing naar de Nvl 1 vraag. Dit betreft naar ons idee Nvl 1 vraag 12. Onder andere over ruilingen (door de medewerkers geïnitieerd), toekennigen van vakanties, mutaties en bijv. opgezette diensten. Deze lijst is niet limitatief.
153	Nee	Programma van Eisen 77	Op basis van het vervallen van deze eis kunnen we ook concluderen dat de use-case demonstratie nummers: 2.2 - LG-05 LG-06 LG-07 & 3.3 MD-10 & 4.3 FB-07	We missen een verwijzing naar de Nvl 1 vraag. Dit betreft naar ons idee Nvl 1 vraag 9. Uw conclusie is incorrect. De uses cases t.b.v. de demonstratie blijven onveranderd. In deze use casuses staat er niets over het demonstreren van co2 registratie wat de inhoud van eis 77 is.
154	Nee	Programma van Eisen 73	Onder de dienstdata verstaan wij alle beschikbare gegevens rondom de vastgelegde dienst in het plansysteem. Daarmee: welke metagegevens worden wenselijk geacht om te exporteren?	We missen een verwijzing naar de Nvl 1 vraag. Dit betreft naar ons idee Nvl 1 vraag 7. Met metagegevens stellen wij ons voor (niet limitatief): datum/ tijdstip van registratie en wijziging, en door welke gebruiker.

Ref. Nr.	Individue	Onderwerp	Vraag	Antwoord
155	Nee	Programma van Eisen 77	Betreft de aannname correct dat met het vervallen van eis 77 ook de eisen 79 + 80 vervallen. En dat de specificatie op kilometervergoeding/reiskosten in eis 81 + 84 vervallen?	We missen een verwijzing naar de Nvl 1 vraag. Dit betreft naar ons idee Nvl 1 vraag 9. Nee, eis 77 betreft de CO2-registratie. Het vervallen van deze eis heeft geen invloed op de door u gestelde eisen.
156	Nee	Programma van Eisen 84	Welke specifieke export wordt er bedoeld met de CSV export? Vanuit de eerdere onderdelen in het PVE kunnen we de aannname doen dat er in zo goed als alle gevallen gebruik gemaakt wordt van API koppelingen, is dit correct?	Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoord.
157	Nee	GIBIT 2023 Artikel 35.1	Vraag: Mogen wij ervan uitgaan dat een ISO27001 en ISO9001 certificering voldoende zijn voor de invulling van dit artikel? Zo nee, welke aanvullende eisen stelt de Opdrachtgever?	Zie Nvl 1 vr 49
158	Nee	GIBIT 2023 Artikel 30.4	Wijzigingsvoorstel Schrappen Motivatie Niet van toepassing	Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoord.
159	Nee	GIBIT 2023 Artikel 30.3	Wijzigingsvoorstel Schrappen Motivatie Niet van toepassing	Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoord.
160	Nee	GIBIT 2023 Artikel 24.4 i	Wijzigingsvoorstel Schrappen Motivatie Met het overgaan van rechten en plichten op een andere partij gaan ook de recht	We missen een verwijzing naar de Nvl 1 vraag. Dit betreft naar ons idee Nvl 1 vraag 83. Uw vraag lijkt onvolledig. Wij gaan niet akkoord met het schrappen.
161	Nee	GIBIT 2023 Artikel 23.1	Huidige tekst: Opdrachtgever kan vervanging verlangen van Personeel, indien hij de inzet daarvan om redenen in de persoon gelegen niet langer wenselijk acht. Toelichting: Dit artikel geeft Opdrachtgever een eenzijdig en ongelimiteerd recht om vervanging van personeel te eisen op volledig subjectieve gronden ("niet langer wenselijk acht"). Er is geen objectiveerbare maatstaf, geen motiveringsplicht, en geen beperking in frequentie. In combinatie met art. 23.2 (kosten voor Leverancier) en 23.3 (gelijkwaardig personeel tegen hetzelfde tarief) kan dit tot aanzienlijke verstoring en kosten leiden. Voor een SaaS-leverancier met gespecialiseerd personeel is het bijzonder moeilijk om op korte termijn gelijkwaardig personeel beschikbaar te stellen. Verzoek: Inschrijver verzoekt te wijzigen in: Opdrachtgever kan gemotiveerd vervanging verlangen van Personeel, indien hij de inzet daarvan om objectief vast te stellen redenen in de persoon gelegen niet langer wenselijk acht. Opdrachtgever zal de gronden voor het verzoek schriftelijk kenbaar maken. Leverancier zal binnen een redelijke termijn van ten minste dertig (30) dagen vervanging realiseren.	Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoord.

Ref. Nr.	Individue	Onderwerp	Vraag	Antwoord
162	Nee	GIBIT 2023 Artikel 22.3	<p>Huidige tekst: Indien en voor zover Leverancier bewijst dat een Gebrek in de ICT Prestatie wordt veroorzaakt door een fout in Derdenprogrammatuur, wordt het betreffende Gebrek niet als Gebrek beschouwd, tenzij Leverancier de betreffende fout in de Derdenprogrammatuur had behoren te kennen en het effect van de betreffende fout in de eigen ICT Prestatie redelijkerwijs vermeden had kunnen worden.</p> <p>Toelichting: De bewijslast dat een gebrek wordt veroorzaakt door Derdenprogrammatuur ligt volledig bij de leverancier ("Leverancier bewijst"). Dit is een inversie van de gebruikelijke bewijslastverdeling. In de praktijk is het voor een SaaS-leverancier bijzonder moeilijk om sluitend te bewijzen dat een probleem in Derdenprogrammatuur ligt, zeker wanneer het gaat om complexe interacties tussen softwarecomponenten. Bovendien geldt de uitzondering niet als de leverancier de fout "had behoren te kennen" -- een open norm die achteraf breed kan worden uitgelegd.</p> <p>Verzoek: Inschrijver verzoekt te wijzigen in: Indien aannemelijk is dat een Gebrek in de ICT Prestatie wordt veroorzaakt door een fout in Derdenprogrammatuur, wordt het betreffende Gebrek niet als Gebrek beschouwd, tenzij Leverancier de betreffende fout in de Derdenprogrammatuur had behoren te kennen en het effect van de betreffende fout in de eigen ICT Prestatie redelijkerwijs vermeden had kunnen worden. Leverancier zal op verzoek onderbouwen waarom het Gebrek naar zijn oordeel aan de Derdenprogrammatuur is toe te rekenen.</p>	Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden.
163	Nee	GIBIT 2023 Artikel 22.2	<p>Huidige tekst: Leverancier zal in het kader van Onderhoud tijdig Updates en Upgrades uitbrengen teneinde de compatibiliteit met Derdenprogrammatuur waarvan de ICT Prestatie afhankelijk is te blijven garanderen.</p> <p>Toelichting: Deze bepaling legt een onvoorwaardelijke garantieverplichting op de leverancier om de compatibiliteit met alle Derdenprogrammatuur te waarborgen. Voor een SaaS-leverancier is dit disproportioneel om drie redenen:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Geen invloed op derden: De leverancier heeft geen controle over updates, breaking changes of end-of-life beslissingen van derden (bijv. een databasleverancier die een API depreceert). 2. Resultaatsverplichting i.p.v. inspanningsverplichting: Het woord "garanderen" impliceert een resultaatsverbintenis. Als een derde partij een incompatibele wijziging doorvoert, is de leverancier per definitie in gebreke -- ongeacht of de leverancier daar iets aan kan doen. 3. SaaS-specificiteit: Bij SaaS draait de leverancier de volledige stack. Derdenprogrammatuur (OS, middleware, databases) wordt continu ge-updatet. Een absolute compatibiliteitsgarantie is technisch onhaalbaar. <p>Verzoek: Inschrijver verzoekt te wijzigen in: Leverancier zal in het kader van Onderhoud redelijke inspanningen betrachten om tijdig Updates en Upgrades uit te brengen teneinde de compatibiliteit met Derdenprogrammatuur waarvan de ICT Prestatie afhankelijk is te waarborgen. Indien een wijziging in Derdenprogrammatuur een incompatibiliteit veroorzaakt die Leverancier redelijkerwijs niet kon voorzien of voorkomen, zullen Partijen in overleg treden over een oplossing en de daarmee gemoeide kosten.</p>	Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden. U dient zelf te zorgen dat uw Oplossing compatibel is met Derdenprogrammatuur waarvan de ICT Prestatie afhankelijk is te blijven garanderen.
164	Nee	GIBIT 2023 Artikel 20.8	<p>Huidige tekst: In het geval derden Opdrachtgever ter zake van een beweerdelijke schending van intellectuele eigendomsrechten aansprakelijk stellen, is Opdrachtgever – onverminderd het voorgaande – gerechtigd om de Overeenkomst schriftelijk, buiten rechte geheel of gedeeltelijk te ontbinden. Een dergelijke ontbinding laat de overige rechten van Opdrachtgever onverlet.</p> <p>Toelichting: Dit ontbindingsrecht is buitengewoon vergaand en disproportioneel:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. "Beweerdelijke" schending: Het woord "beweerdelijke" betekent dat een enkele (onbewezen) claim van een derde voldoende is om de overeenkomst te ontbinden. Er is geen vereiste dat de claim gegrond is, dat er een rechterlijk oordeel is, of dat de leverancier een redelijke termijn krijgt om de situatie op te lossen (terwijl Art. 20.6 juist remedies voorziet). 2. Geen relatie met ernst: Het ontbindingsrecht geldt ongeacht de ernst van de beweerde schending, de omvang van het inbreukmakende onderdeel, of de mate waarin dit de dienstverlening beïnvloedt. 3. "Onverminderd het voorgaande": De ontbinding laat alle overige rechten (vrijwaring, schadevergoeding) onverlet, waardoor de leverancier zowel de overeenkomst verliest als aansprakelijk blijft voor alle gevolgen. 4. Geen consultatie leverancier: De leverancier hoeft niet eens te worden geconsulteerd voordat wordt ontbonden, terwijl Art. 20.6 juist voorziet in remedies die de leverancier kan bieden. 5. Misbruikrisico: Een concurrent of patenttrot kan door het indienen van een ongefundeerde claim de facto de beëindiging van de overeenkomst forceren. <p>Verzoek: Inschrijver verzoekt te wijzigen in: In het geval derden Opdrachtgever ter zake van een schending van intellectuele eigendomsrechten aansprakelijk stellen en Leverancier er niet binnen een redelijke termijn van ten minste negentig (90) dagen in slaagt een van de in lid 6 bedoelde remedies te bieden, is Opdrachtgever gerechtigd om de Overeenkomst schriftelijk, buiten rechte geheel of gedeeltelijk te ontbinden. Een dergelijke ontbinding laat het recht van Opdrachtgever op schadevergoeding onverlet, met inachtneming van de in artikel 16 opgenomen beperkingen.</p>	Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden.

Ref. Nr.	Individue	Onderwerp	Vraag	Antwoord
165	Nee	GIBIT 2023 Artikel 20.5	<p>Huidige tekst: Leverancier garandeert dat de door hem aan Opdrachtgever verstrekte ICT Prestatie geen inbreuk maken op enige intellectuele eigendomsrechten of andere rechten, waaronder persoonlijkheidsrechten, van derden. Leverancier vrijwaart Opdrachtgever en stelt Opdrachtgever schadeloos voor alle aanspraken van derden gebaseerd op de stelling dat door Leverancier aan Opdrachtgever ter beschikking gestelde ICT Prestatie, inbreuk maken op bedoelde rechten van die derden, onder voorwaarde dat Opdrachtgever Leverancier onverwijld schriftelijk informeert over het bestaan en de inhoud van de aanspraak en de afhandeling van de zaak, waaronder het treffen van eventuele schikkingen, geheel overlaaat aan Leverancier. Opdrachtgever zal daartoe de nodige volmachten, informatie en medewerking verlenen, zodat Leverancier zich effectief tegen deze aanspraken kan verweren.</p> <p>Toelichting: De vrijwaring is ongelimiteerd ("alle aanspraken") en wordt in Art. 16.5 sub iii expliciet uitgesloten van de aansprakelijkheidschap. Dit creëert een onbegrensd risico voor de leverancier. Bij moderne software die afhankelijk is van honderden open-source componenten en bibliotheken, is het onmogelijk om te garanderen dat "geen inbreuk" wordt gemaakt op "enige" rechten van derden. Met name patent-trollclaims zijn een reëel risico in de softwarebranche. De absolute formulering ("geen inbreuk maken op enige [...] rechten") laat geen ruimte voor situaties waarin een inbreuk niet kenbaar was of pas later ontstaat door wetswijziging of nieuwe jurisprudentie.</p> <p>De voorwaardelijkheid (melding + overlaten afhandeling) is op zich redelijk, maar compenseert niet het ongelimiteerde karakter van de vrijwaring.</p> <p>Verzoek: Inschrijver verzoekt te wijzigen in: Leverancier garandeert dat de door hem aan Opdrachtgever verstrekte ICT Prestatie naar zijn beste weten geen inbreuk maken op intellectuele eigendomsrechten van derden. Leverancier vrijwaart Opdrachtgever en stelt Opdrachtgever schadeloos voor aanspraken van derden gebaseerd op de stelling dat door Leverancier aan Opdrachtgever ter beschikking gestelde ICT Prestatie inbreuk maken op bedoelde rechten van die derden, met inachtneming van de in artikel 16 opgenomen beperkingen van aansprakelijkheid, onder voorwaarde dat Opdrachtgever Leverancier onverwijld schriftelijk informeert over het bestaan en de inhoud van de aanspraak en de afhandeling van de zaak, waaronder het treffen van eventuele schikkingen, geheel overlaaat aan Leverancier. Opdrachtgever zal daartoe de nodige volmachten, informatie en medewerking verlenen, zodat Leverancier zich effectief tegen deze aanspraken kan verweren.</p>	Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden.
166	Nee	GIBIT 2023 Artikel 20.4	<p>Huidige tekst: De rechten van intellectuele eigendom op Maatwerkprogrammatuur berusten bij Opdrachtgever. Deze rechten worden hierbij overgedragen door Leverancier aan Opdrachtgever, die deze overdracht hierbij aanvaardt. Deze overdracht ziet op alle huidige en toekomstige rechten in de meest ruime zin van het woord. Leverancier doet voorts – voor zover de wet dat toestaat – onherroepelijk afstand van eventuele persoonlijkheidsrechten op de Maatwerkprogrammatuur. Leverancier zal alle broncodes van de betreffende Maatwerkprogrammatuur aan Opdrachtgever ter beschikking stellen. De eenmalige koopprijs voor deze overdracht wordt geacht besloten te hebben gelegen in de daarvoor overeengekomen prijs. De overdracht en de levering van de rechten en eerder genoemde broncode vindt plaats onder de opschortende voorwaarde van betaling van de betreffende daarvoor overeengekomen prijs.</p> <p>Toelichting: Deze bepaling is uiterst bezwaarlijk voor een SaaS-leverancier om meerdere redenen:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Definitie Maatwerkprogrammatuur: De grens tussen standaard product- doorontwikkeling en "maatwerk" is bij SaaS vaak onduidelijk. Configuraties, rapportages, integraties en API-koppelingen die voor een opdrachtgever worden gemaakt, kunnen als maatwerk worden aangemerkt, waardoor de leverancier IE-rechten verliest op code die hij voor meerdere klanten wil hergebruiken. 2. "Alle huidige en toekomstige rechten in de meest ruime zin": Deze formulering is maximaal; er blijft letterlijk niets over voor de leverancier. Dit omvat ook het recht op doorontwikkeling, hergebruik voor andere klanten, en commercialisering van generieke componenten. 3. Afstand persoonlijkheidsrechten: Hoewel de wet (Art. 25 Auteurswet) afstand van persoonlijkheidsrechten toestaat, is een onherroepelijke afstand ongebruikelijk en voor ontwikkelaars bezwaarlijk. 4. Prijs inbegrepen: "De eenmalige koopprijs wordt geacht besloten te hebben gelegen in de daarvoor overeengekomen prijs" impliceert dat er geen aparte vergoeding voor de IE-overdracht wordt betaald. Dit is onredelijk als de leverancier bij het offeren niet heeft ingecalculeerd dat hij alle IE verliest. 5. SaaS-incompatibiliteit: Bij SaaS-dienstverlening is het business model gebaseerd op licentieverlening (Art. 20.3), niet op eigendomsoverdracht. Als de opdrachtgever alle IE op maatwerk verkrijgt, kan hij dit laten onderhouden door een concurrent of zelf exploiteren, waardoor de leverancier zijn concurrentievoordeel verliest. <p>Verzoek:</p> <p>Inschrijver verzoekt te wijzigen in: De rechten van intellectuele eigendom op Maatwerkprogrammatuur berusten bij Leverancier. Leverancier verleent Opdrachtgever een niet-exclusief, eeuwigdurend en onherroepelijk gebruiksrecht op de Maatwerkprogrammatuur, inclusief het recht op onderhoud door derden en inzage in de broncode. Leverancier is gerechtigd de Maatwerkprogrammatuur (of generieke onderdelen daarvan) te gebruiken voor andere opdrachtgevers, mits daarbij geen vertrouwelijke informatie van Opdrachtgever wordt geopenbaard.</p>	Zie het antwoord op vraag 89 uit de eerste Nota van Inlichten voor definities van standaard- en maatwerkprogrammatuur. Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden.

Ref. Nr.	Individue	Onderwerp	Vraag	Antwoord
167	Nee	GIBIT 2023 Artikel 19.3	<p>Huidige tekst: Indien Leverancier terzake van een tekortkoming als bedoeld in lid 1 aanspraak kan maken op enig voordeel dat hij bij behoorlijke nakoming van de Overeenkomst niet zou hebben gehad, vergoedt Leverancier de door Opdrachtgever als gevolg van die tekortkoming geleden schade tot maximaal de waarde van het in de vorige volzin bedoelde voordeel, met dien verstande dat de vergoeding de overeengekomen beperking van aansprakelijkheid niet mag overstijgen.</p> <p>Toelichting: Deze bepaling creëert een schadevergoedingsplicht bij overmacht, hetgeen inherent tegenstrijdig is. Als er sprake is van overmacht (Art. 19.1) is de tekortkoming per definitie niet toerekenbaar, en zou er geen schadevergoedingsplicht moeten bestaan. Het begrip "voordeel dat hij bij behoorlijke nakoming niet zou hebben gehad" is bovendien vaag en moeilijk toe te passen bij SaaS-dienstverlening: een SaaS-leverancier die door een storing geen dienst kan leveren, heeft doorgaans geen "voordeel" (integendeel, er zijn kosten voor herstel). De bepaling lijkt geschreven voor situaties met fysieke goederen (bijv. grondstoffen die elders met winst worden verkocht) en sluit niet aan bij de SaaS-context.</p> <p>Verzoek: Inschrijver verzoekt te wijzigen in: Lid 3 schrappen. (De reguliere regeling van Art. 6:78 BW biedt reeds voldoende bescherming voor de opdrachtgever bij voordeel uit overmacht, zonder dat een aparte contractuele regeling nodig is.)</p>	<p>Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden. De GIBIT 2023 is opgesteld in samenwerking tussen Leveranciers en Opdrachtgevers. Van daaruit is in dit artikel toegevoegd dat leverancier enig door overmacht genoten voordeel dient te vergoeden, met inachtneming van de beperking van aansprakelijkheid. De gedachte hierachter is eenvoudig: leverancier zou niet rijker moeten worden van een overmachtssituatie. Dit zou disproportioneel zijn.</p>
168	Nee	GIBIT 2023 Artikel 20.4	<p>Huidige tekst:</p> <p>De rechten van intellectuele eigendom op Maatwerkprogrammatuur berusten bij Opdrachtgever. Deze rechten worden hierbij overgedragen door Leverancier aan Opdrachtgever, die deze overdracht hierbij aanvaardt. Deze overdracht ziet op alle huidige en toekomstige rechten in de meest ruime zin van het woord. Leverancier doet voorts – voor zover de wet dat toestaat – onherroepelijk afstand van eventuele persoonlijkheidsrechten op de Maatwerkprogrammatuur. Leverancier zal alle broncodes van de betreffende Maatwerkprogrammatuur aan Opdrachtgever ter beschikking stellen. De eenmalige koopprijs voor deze overdracht wordt geacht besloten te hebben gelegen in de daarvoor overeengekomen prijs. De overdracht en de levering van de rechten en eerder genoemde broncode vindt plaats onder de opschortende voorwaarde van betaling van de betreffende daarvoor overeengekomen prijs.</p> <p>Toelichting:</p> <p>Deze bepaling is uiterst bezwaarlijk voor een SaaS-leverancier. De grens tussen standaard product-doorontwikkeling en "maatwerk" is bij SaaS vaak onduidelijk. Configuraties, rapportages, integraties en API-koppelingen die voor een opdrachtgever worden gemaakt, kunnen als maatwerk worden aangemerkt, waardoor de leverancier IE-rechten verliest op code die hij voor meerdere klanten wil hergebruiken. "Alle huidige en toekomstige rechten in de meest ruime zin" is maximaal; er blijft letterlijk niets over voor de leverancier, inclusief hergebruik voor andere klanten. Onherroepelijke afstand van persoonlijkheidsrechten is ongebruikelijk. "De koopprijs wordt geacht besloten te hebben gelegen in de prijs" impliceert geen aparte vergoeding voor IE-overdracht. Bij SaaS is het business model gebaseerd op licentieverlening, niet eigendomsoverdracht. Als de opdrachtgever alle IE op maatwerk verkrijgt, kan hij dit laten onderhouden door een concurrent.</p> <p>Verzoek:</p> <p>Inschrijver verzoekt te wijzigen in:</p> <p>De rechten van intellectuele eigendom op Maatwerkprogrammatuur berusten bij Leverancier. Leverancier verleent Opdrachtgever een niet-exclusief, eeuwigdurend en onherroepelijk gebruiksrecht op de Maatwerkprogrammatuur, inclusief het recht op onderhoud door derden en inzage in de broncode. Leverancier is gerechtigd de Maatwerkprogrammatuur (of generieke onderdelen daarvan) te gebruiken voor andere opdrachtgevers, mits daarbij geen vertrouwelijke informatie van Opdrachtgever wordt geopenbaard.</p>	<p>Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden.</p>

Ref. Nr.	Individue	Onderwerp	Vraag	Antwoord
169	Nee	GIBIT 2023 Artikel 19.2	<p>Huidige tekst: Onder overmacht aan de zijde van Leverancier wordt in ieder geval niet verstaan: gebrek aan Personeel, stakingen, ziekte van Personeel (m.u.v. pandemie), verlate aanlevering of ongeschiktheid van voor het verrichten van de ICT Prestatie benodigde goederen dan wel liquiditeits- of solvabiliteitsproblemen. Een aantoonbare storing van nuts-/telecomvoorzieningen wordt wel als overmacht beschouwd, tenzij deze veroorzaakt is door Leverancier of de ICT Prestatie juist ziet op het beschikbaar houden van voornoemde voorzieningen.</p> <p>Toelichting: Deze bepaling bevat meerdere bezwaartelijke elementen voor een SaaS-leverancier: De overmachttuitsluitingen gelden uitsluitend voor Leverancier, niet voor Opdrachtgever (eenzijdigheid). Stakingen worden categorisch uitgesloten als overmacht, ook al zijn dit onvoorzienbare gebeurtenissen waar de leverancier geen invloed op heeft. Voor een SaaS-leverancier die afhankelijk is van cloud-infrastructuur van derden (AWS, Azure, Google Cloud) is "verlate aanlevering of ongeschiktheid van benodigde goederen" potentieel zeer breed. Als een grote cloudprovider een langdurige storing heeft, zou dit als overmacht moeten kwalificeren, maar onder deze bepaling is dat uitgesloten. De uitzondering "tenzij de ICT Prestatie juist ziet op het beschikbaar houden van voornoemde voorzieningen" treft SaaS-leveranciers direct, terwijl de leverancier geen telecomprovider is.</p> <p>Verzoek: Inschrijver verzoekt te wijzigen in: Onder overmacht aan de zijde van een partij wordt in ieder geval niet verstaan: gebrek aan Personeel, ziekte van Personeel (m.u.v. pandemie of epidemie), dan wel liquiditeits- of solvabiliteitsproblemen. Een aantoonbare storing van nuts-/telecomvoorzieningen bij de externe leverancier van deze voorzieningen wordt wel als overmacht beschouwd, tenzij deze veroorzaakt is door de betreffende partij. Storingen bij cloudinfrastructuurproviders die langer dan 24 uur duren en buiten de invloedsfeer van Leverancier liggen, worden eveneens als overmacht beschouwd.</p>	Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden.
170	Nee	GIBIT 2023 Artikel 18.4	<p>Huidige tekst: De inhoud van de onder de Inkoopvoorwaarden gesloten Overeenkomst(en) als zodanig mag/mogen met andere gemeenten, aan gemeenten gelieerde rechtspersonen en gemeentelijke samenwerkingsverbanden worden gedeeld.</p> <p>Toelichting: Deze bepaling geeft Opdrachtgever het eenzijdige recht om de volledige inhoud van de Overeenkomst (inclusief prijzen, voorwaarden, SLA's en overige commerciële informatie) te delen met andere gemeenten en gemeentelijke samenwerkingsverbanden. Dit is problematisch omdat de leverancier geen controle heeft over met wie de informatie wordt gedeeld, prijsinformatie concurrentiegevoelig is en bij deling de onderhandelingspositie van de leverancier bij toekomstige aanbestedingen ondermijnt, de kring van "gemeentelijke samenwerkingsverbanden" zeer ruim is en honderden organisaties kan omvatten, en er geen geheimhoudingsverplichting geldt voor de ontvangende partijen.</p> <p>Op grond van de Wet open overheid (Woo) kunnen overheden reeds gehouden zijn overeenkomsten openbaar te maken, maar Art. 5.1 lid 2 sub f Woo biedt bescherming voor concurrentiegevoelige bedrijfsinformatie. De GIBIT gaat met deze bepaling verder dan de wettelijke transparantieplichting. In de markt is het gebruikelijk dat prijsinformatie als vertrouwelijk wordt behandeld, ook bij inkoop door overheden.</p> <p>Verzoek: Inschrijver verzoekt te wijzigen in: De inhoud van de onder de Inkoopvoorwaarden gesloten Overeenkomst(en) als zodanig mag/mogen met andere gemeenten, aan gemeenten gelieerde rechtspersonen en gemeentelijke samenwerkingsverbanden worden gedeeld, met uitzondering van prijzen, tarieven en overige financiële voorwaarden, en onder de voorwaarde dat de ontvangende partij een vergelijkbare geheimhoudingsverplichting aanvaardt.</p>	<p>Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Echter, gezien het belang hiervan voor iedere Inschrijver, beantwoorden wij deze vraag alsnog.</p> <p>Met 'gemeente' moet u hier lezen 'veiligheidsregio'. De volgende toevoeging wordt gedaan aan artikel 18.4: "Dit met uitzondering van prijzen en tarieven van Leverancier."</p>
171	Nee	GIBIT 2023 Artikel 17.2	<p>Huidige tekst: De in het vorige lid bedoelde verzekering/waarborg biedt dekking voor ten minste twee gebeurtenissen als bedoeld in artikel 16.3 en 16.4 per kalenderjaar.</p> <p>Toelichting: Deze bepaling vereist dat de verzekering dekking biedt voor ten minste twee gebeurtenissen conform zowel Art. 16.3 (EUR 1.250.000 persoons-/zaakschade) als Art. 16.4 (twee maal de Jaarvergoeding overige schade) per kalenderjaar. In combinatie met Art. 16.5 (uitsluitingen van de cap) wordt de vereiste dekking feitelijk onbegrensd. Bovendien is de verhouding tussen het aantal gedekte gebeurtenissen en het jaarlijkse aansprakelijkheidsplafond (vier maal de Jaarvergoeding) onduidelijk. Als de verzekering twee maal het bedrag uit Art. 16.3 moet dekken, resulteert dit in een minimale verzekeringsdekking van EUR 2.500.000, ongeacht de omvang van de overeenkomst.</p> <p>Proportionaliteit vereist dat verzekeringsvragen corresponderen met het risicoprofiel van de prestatie. Voor SaaS-dienstverlening is het primaire risico beschikbaarheid en dataverlies, niet persoons- of zaakschade. De minimale verzekeringsdekking zou moeten aansluiten bij de overige-schade-cap (Art. 16.4), niet bij de persoons-/zaakschadecap (Art. 16.3).</p> <p>Verzoek: Inschrijver verzoekt te wijzigen in: De in het vorige lid bedoelde verzekering/waarborg biedt dekking voor ten minste het in artikel 16.3 en 16.4 genoemde maximum per kalenderjaar.</p>	Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden.

Ref. Nr.	Individue	Onderwerp	Vraag	Antwoord
172	Nee	GIBIT 2023 Artikel 17.1	<p>Huidige tekst: Leverancier heeft zich op een naar verkeersnormen passende en gebruikelijke wijze verzekerd en houdt zich zodanig verzekerd tegen alle aansprakelijkheid voortvloeiende uit de Overeenkomst en de onderhavige voorwaarden, waaronder in ieder geval begrepen beroeps- en bedrijfsaansprakelijkheid, althans biedt anderszins aantoonbaar voldoende waarborgen ter dekking van eventuele aansprakelijkheid.</p> <p>Toelichting: De formulering "alle aansprakelijkheid voortvloeiende uit de Overeenkomst" is in combinatie met de ongelimiteerde aansprakelijkheidsuitsluitingen uit Art. 16.5 feitelijk onverzekerbaar. Geen verzekeraar biedt dekking voor ongelimiteerde IE-claims of doorgeschoven toezichthouderboetes. De formulering "naar verkeersnormen passende en gebruikelijke wijze" is bovendien subjectief en biedt geen duidelijk kader. Voor een SaaS-leverancier die meerdere opdrachtgevers bedient, is het onmogelijk om per overeenkomst de verzekering af te stemmen op open aansprakelijkheidsnormen.</p> <p>De verzekeringsverplichting moet corresponderen met de overeengekomen aansprakelijkheidslimitering (proportionaliteitsbeginsel). Als aansprakelijkheidsclausules bestaan, moeten de verzekeringseisen daarop worden afgestemd. Een verplichting om "alle aansprakelijkheid" te verzekeren terwijl de cap voor bepaalde categorieën is uitgesloten, is innerlijk tegenstrijdig en onuitvoerbaar. In de markt is het gebruikelijk om een concreet verzekerd bedrag per jaar op te nemen (bijv. EUR 2,5 mln).</p> <p>Verzoek: Inschrijver verzoekt te wijzigen in: Leverancier heeft zich op een naar verkeersnormen passende en gebruikelijke wijze verzekerd en houdt zich zodanig verzekerd tegen aansprakelijkheid voortvloeiende uit de Overeenkomst en de onderhavige voorwaarden, waaronder in ieder geval begrepen beroeps- en bedrijfsaansprakelijkheid met een verzekerd bedrag van ten minste het in artikel 16.3 genoemde bedrag per gebeurtenis, althans biedt anderszins aantoonbaar voldoende waarborgen ter dekking van eventuele aansprakelijkheid tot ten hoogste de in artikel 16 genoemde maxima.</p>	<p>Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden. Zie ook geschiktheids 1 onder paragraaf 6.2 uit het Beschrijvend document en NvI 1 vraag 69.</p>
173	Nee	GIBIT 2023 Artikel 16.5 sub iv	<p>Huidige tekst: iv. ten aanzien van door de toezichthoudende autoriteit opgelegde boetes: 1. voor zover die boetes ook rechtstreeks aan Leverancier hadden kunnen worden opgelegd, maar niet zijn opgelegd; en 2. onder de voorwaarde dat Opdrachtgever Leverancier: a. onverwijld schriftelijk informeert over een door een toezichthoudende autoriteit gestart onderzoek dat kan leiden tot een boete alsmede over en het bestaan en de inhoud van de opgelegde boete; en b. Leverancier volledig betreft bij het voeren van verweer tegen die boete althans het aan Leverancier toe te rekenen deel van die boete.</p> <p>Toelichting: Hoewel de voorwaarden (onverwijld melding, betrokkenheid bij verweer) redelijk zijn, is de uitsluiting van de aansprakelijkheidsclausule voor doorgeschoven toezichthouderboetes problematisch. AVG-boetes kunnen oplopen tot EUR 20 miljoen of 4% van de wereldwijde jaaromzet (Art. 83 AVG). Een ongelimiteerd doorschuifmechanisme kan de continuïteit van de leverancier in gevaar brengen. Bovendien is de formulering "voor zover die boetes ook rechtstreeks aan Leverancier hadden kunnen worden opgelegd" te ruim: bij verwerker-verantwoordelijke verhoudingen kan de toezichthouder zowel de verantwoordelijke als de verwerker aanspreken, waardoor vrijwel elke boete onder deze bepaling kan vallen.</p> <p>Verzoek: Inschrijver verzoekt te wijzigen in: iv. ten aanzien van door de toezichthoudende autoriteit opgelegde boetes, met dien verstande dat de aansprakelijkheid van Leverancier voor dergelijke boetes is beperkt tot het in lid 3 genoemde bedrag per kalenderjaar: 1. voor zover die boetes uitsluitend zijn veroorzaakt door een toerekenbare tekortkoming van Leverancier; en 2. onder de voorwaarde dat Opdrachtgever Leverancier: a. onverwijld schriftelijk informeert over een door een toezichthoudende autoriteit gestart onderzoek dat kan leiden tot een boete alsmede over en het bestaan en de inhoud van de opgelegde boete; en b. Leverancier volledig betreft bij het voeren van verweer tegen die boete althans het aan Leverancier toe te rekenen deel van die boete.</p>	<p>We missen een verwijzing naar de NvI 1 vraag. Dit betreft naar ons idee NvI 1 vraag 101.</p> <p>De uitzondering op de beperking voor de verwerking van persoonsgegevens in sub iv is genuanceerd. In de GIBIT in sub iv is opgenomen dat er slechts geen beperking geldt voor boetes die ook aan verwerker hadden kunnen worden opgelegd (om zo te benadrukken dat de boete moet zien op handelingen die in de risicosfeer van Leverancier liggen) en onder de voorwaarde dat Leverancier tijdig wordt geïnformeerd over onderzoek door de toezichthouder en wordt betrokken bij het voeren van verweer tegen de boete. Daarbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan de situatie waarin Leverancier een slechte beveiliging heeft en de Opdrachtgever daardoor een datalek ondervindt: de Opdrachtgever kan beboet worden voor het datalek, maar dat ligt buiten haar macht. Het is in zo'n geval onbillijk als de Leverancier zich vervolgens kan beroepen op het aansprakelijkheidsmaximum.</p>

Ref. Nr.	Individue	Onderwerp	Vraag	Antwoord
174	Nee	GIBIT 2023 Artikel 16.5 sub iii	<p>Huidige tekst: De in dit artikel opgenomen beperkingen van aansprakelijkheid zijn niet van toepassing: [...] iii. in geval van schending van intellectuele eigendomsrechten als bedoeld in artikel 20;</p> <p>Toelichting: De volledige uitsluiting van de aansprakelijkheidschap bij IE-schendingen is voor een SaaS-leverancier buitengewoon risicovol. SaaS-applicaties maken gebruik van talloze softwarecomponenten, open-source bibliotheken en derdenprogrammatuur. Een IE-claim door een derde kan leiden tot ongelimiteerde aansprakelijkheid, ook al heeft de leverancier te goeder trouw gehandeld. Dit is disproportioneel omdat IE-claims in de softwarebranche frequent voorkomen en vaak ongefundeerd zijn, de leverancier in Art. 20.5 al een vergaande vrijwaring geeft, en de aansprakelijkheidschap juist bedoeld is om existentiële risico's voor beide partijen te beperken.</p> <p>Verzoek: Inschrijver verzoekt te wijzigen in: De in dit artikel opgenomen beperkingen van aansprakelijkheid zijn niet van toepassing: [...] iii. in geval van schending van intellectuele eigendomsrechten als bedoeld in artikel 20, met dien verstande dat de aansprakelijkheid voor dergelijke schendingen is beperkt tot het in lid 3 genoemde bedrag per gebeurtenis;</p>	<p>We missen een verwijzing naar de Nvl 1 vraag. Dit betreft naar ons idee Nvl 1 vraag 102.</p> <p>Het schenden van IE-rechten (sub iii) ligt naar zijn aard volledig in de risicosfeer van de Leverancier, aangezien Opdrachtgever (die slechts objectcode geleverd krijgt) niet in de positie is om te kunnen controleren of de Leverancier enige rechten schendt. Daarbij komt dat de Leverancier al gerechtigd is zelf in te grijpen om die schade te beperken (zie artikel 20).</p>
175	Nee	GIBIT 2023 Artikel 16.4	<p>Huidige tekst: De aansprakelijkheid voor overige schade is beperkt tot twee maal de Jaarvergoeding per gebeurtenis. De totale aansprakelijkheid per jaar bedraagt evenwel nooit meer dan vier maal de Jaarvergoeding (ongeacht het aantal gebeurtenissen). Samenhangende gebeurtenissen worden daarbij aangemerkt als één gebeurtenis.</p> <p>Toelichting: Een jaarcap van vier maal de Jaarvergoeding is voor een SaaS-leverancier aan de bovenkant van wat marktconform is. In de SaaS-markt is een jaarcap van een tot twee maal de jaarvergoeding gangbaar. Een cap van viermaal is disproportioneel omdat SaaS-dienstverlening gestandaardiseerd is (multi-tenant), waardoor het risicoprofiel inherent lager is dan bij maatwerkprojecten. Bovendien wordt de per-gebeurtenis cap van tweemaal de Jaarvergoeding gerelativeerd doordat het jaarplafond viermaal bedraagt, wat bij meerdere gebeurtenissen een cumulatie van aansprakelijkheid toestaat die de bedrijfscontinuïteit van kleinere leveranciers in gevaar kan brengen.</p> <p>Verzoek: Inschrijver verzoekt te wijzigen in: De aansprakelijkheid voor overige schade is beperkt tot eenmaal de Jaarvergoeding per gebeurtenis. De totale aansprakelijkheid per jaar bedraagt evenwel nooit meer dan tweemaal de Jaarvergoeding (ongeacht het aantal gebeurtenissen). Samenhangende gebeurtenissen worden daarbij aangemerkt als een gebeurtenis.</p>	<p>Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden. Op basis van afspraken tussen Leveranciers en Opdrachtgevers is dit artikel in de GIBIT 2023 aangepast. In dit artikel is de maximale aansprakelijkheid (fors) verlaagd van tienmaal de Jaarvergoeding per gebeurtenis naar tweemaal de Jaarvergoeding per gebeurtenis. De maximale totale aansprakelijkheid per jaar is bovendien met dezelfde factor verlaagd van twintigmaal tot viermaal de Jaarvergoeding.</p>
176	Nee	GIBIT 2023 Artikel 16.3	<p>Huidige tekst: De in lid 1 bedoelde aansprakelijkheid voor persoons- en zaakschade en daaruit voortvloeiende schade, is beperkt tot een bedrag van € 1.250.000,- per gebeurtenis. Samenhangende gebeurtenissen worden daarbij aangemerkt als één gebeurtenis.</p> <p>Toelichting: Voor een SaaS-leverancier is persoons- en zaakschade in de praktijk nagenoeg uitgesloten: de dienstverlening is digitaal, er worden geen fysieke producten geleverd en er is geen fysieke interactie met eindgebruikers. Een vaste cap van EUR 1.250.000 per gebeurtenis staat in geen verhouding tot het risicoprofiel van een SaaS-dienst. Dit bedrag is bovendien niet gerelateerd aan de omvang van de overeenkomst, waardoor een leverancier met een relatief kleine jaarvergoeding disproportioneel wordt blootgesteld. Voor een typische SaaS-overeenkomst met een jaarvergoeding van bijv. EUR 50.000-200.000 is deze cap excessief.</p> <p>Verzoek: Inschrijver verzoekt te wijzigen in: De in lid 1 bedoelde aansprakelijkheid voor persoons- en zaakschade en daaruit voortvloeiende schade, is beperkt tot een bedrag gelijk aan twee maal de Jaarvergoeding per gebeurtenis, met een minimum van EUR 250.000. Samenhangende gebeurtenissen worden daarbij aangemerkt als een gebeurtenis.</p>	<p>We missen een verwijzing naar de Nvl 1 vraag. Dit betreft naar ons idee Nvl 1 vraag 88.</p> <p>Zie Nvl 1 vraag 69 voor de aangepaste aansprakelijkheid.</p>

Ref. Nr.	Individue	Onderwerp	Vraag	Antwoord
177	Nee	GIBIT 2023 Artikel 15.2	<p>Huidige tekst: Voor zover Leverancier een generiek (fysiek of virtueel) orgaan of platform faciliteert ten behoeve van (een deel van) zijn klanten voor het delen van kennis en ervaring over de ICT Prestatie en/of het bespreken van de (te verwachten) ontwikkelingen van de ICT Prestatie, zal Leverancier Opdrachtgever daar kosteloos en zonder beperkingen toegang toe verlenen.</p> <p>Toelichting: De formulering "kosteloos en zonder beperkingen" is problematisch. Veel SaaS-leveranciers hanteren gelaagde community- of partnerplatforms met verschillende toegangsniveaus (basic, premium, enterprise). De bepaling vereist dat de opdrachtgever het hoogste toegangsniveau krijgt ("zonder beperkingen") zonder daarvoor te betalen. "Zonder beperkingen" kan bovendien worden uitgelegd als: geen NDA-vereiste, geen gedragsregels, geen limiet op het aantal deelnemers vanuit de opdrachtgever. Dit ondermijnt het business model van betaalde community-platformen en kan de kwaliteit van het platform aantasten.</p> <p>De formulering "zonder beperkingen" is onbepaald en potentieel onredelijk (art. 6:248 lid 2 BW). Een leverancier moet in staat zijn om redelijke voorwaarden te stellen aan het gebruik van zijn platform (gedragsregels, NDA, fair use). De marktstandaard is dat basisoegang tot community-platformen is inbegrepen, maar premium-functies apart worden geoffreerd.</p> <p>Verzoek: Inschrijver verzoekt te wijzigen in: Voor zover Leverancier een generiek (fysiek of virtueel) orgaan of platform faciliteert ten behoeve van (een deel van) zijn klanten voor het delen van kennis en ervaring over de ICT Prestatie en/of het bespreken van de (te verwachten) ontwikkelingen van de ICT Prestatie, zal Leverancier Opdrachtgever daar kosteloos toegang toe verlenen overeenkomstig de voor dat platform geldende standaardvoorwaarden. Toegang tot premium of uitgebreide functionaliteiten van het platform kan apart worden overeengekomen.</p>	<p>Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden.</p>
178	Nee	GIBIT 2023 Artikel 15.1	<p>Huidige tekst: Onverminderd het eventueel overeengekomen Onderhoud zal Leverancier Opdrachtgever periodiek en tijdig informeren over de planning en beoogde functionaliteiten voor Upgrades (soms 'roadmap' genoemd).</p> <p>Toelichting: De verplichting om de roadmap te delen is op zichzelf redelijk, maar de formulering schept risico's voor de leverancier. "Periodiek en tijdig informeren" kan worden uitgelegd als een verplichting om vooraf concreet te communiceren welke functionaliteiten wanneer beschikbaar komen. In de SaaS-praktijk zijn roadmaps indicatief en onderhevig aan wijziging. De bepaling maakt geen voorbehoud voor de indicatieve aard van roadmaps. Een opdrachtgever zou kunnen stellen dat gedeelde roadmap-informatie een toezegging vormt waarop vertrouwen mag worden ontleend, hetgeen kan leiden tot claims bij wijziging van de roadmap. Roadmaps die worden gepresenteerd als "planning" kunnen, anders dan beoogd, als toezegging worden gekwalificeerd (vgl. het leerstuk van gerechtvaardigd vertrouwen, art. 3:35 BW). Het is marktstandaard dat SaaS-leveranciers bij het delen van roadmaps een disclaimer opnemen dat roadmaps indicatief zijn en geen commitment vormen. Zonder deze clausulering riskeert de leverancier claims op grond van niet-gerealiseerde roadmap-items.</p> <p>Verzoek: Inschrijver verzoekt te wijzigen in: Onverminderd het eventueel overeengekomen Onderhoud zal Leverancier Opdrachtgever periodiek en tijdig informeren over de planning en beoogde functionaliteiten voor Upgrades (soms 'roadmap' genoemd). Een roadmap is indicatief van aard en schept geen rechten of verplichtingen ten aanzien van de daarin opgenomen functionaliteiten of termijnen.</p>	<p>Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden.</p>

Ref. Nr.	Individue	Onderwerp	Vraag	Antwoord
179	Nee	GIBIT 2023 Artikel 13.5	<p>Huidige tekst: Het controlerecht van artikel 25 strekt zich mede uit tot controle op de correcte werking van voornoemde voorspellings- of beslismodellen/-algoritmes, alsmede van de juistheid van de daaraan ten grondslag liggende data.</p> <p>Toelichting: Het auditrecht wordt uitgebreid tot de interne werking van algoritmen en de onderliggende data. Gecombineerd met art. 13.4 (delen met derden) en art. 25 (controlerecht) creëert dit een regime waarin de opdrachtgever volledige toegang krijgt tot de propriëtaire kern van de algoritmische toepassing en deze informatie vervolgens kan delen. Voor SaaS-leveranciers die investeren in geavanceerde AI/ML-modellen is dit een significante inbreuk op het bedrijfsgeheim. Bovendien is de frequentie van dergelijke audits niet beperkt, en de kosten komen op grond van art. 25 (tenzij anders geregeld) voor rekening van de leverancier.</p> <p>Het recht op audit moet worden afgewogen tegen de bescherming van bedrijfsgeheimen (Wet bescherming bedrijfsgeheimen). Een onbeperkt auditrecht zonder waarborgen voor vertrouwelijkheid is disproportioneel. De AI Act (art. 72 lid 3) voorziet in proportionele controlemechanismen die rekening houden met bedrijfsgeheimen. De marktstandaard voor algoritmische audits is een jaarlijkse audit door een onafhankelijke partij met geheimhoudingsplicht.</p> <p>Verzoek: Inschrijver verzoekt te wijzigen in: Het controlerecht van artikel 25 strekt zich mede uit tot controle op de correcte werking van voornoemde voorspellings- of beslismodellen/-algoritmes, alsmede van de juistheid van de daaraan ten grondslag liggende data, met dien verstande dat: (a) een dergelijke audit ten hoogste eenmaal per jaar plaatsvindt, (b) de audit wordt uitgevoerd door een onafhankelijke, door beide Partijen goedgekeurde deskundige die gebonden is aan geheimhouding, (c) het auditrapport uitsluitend de bevindingen en aanbevelingen bevat, zonder de onderliggende broncode, modelparameters of trainingsdata te openbaren.</p>	<p>Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden.</p>
180	Nee	GIBIT 2023 Artikel 13.4	<p>Huidige tekst: Opdrachtgever is gerechtigd de in het vorige lid bedoelde informatie met derden te delen.</p> <p>Toelichting: De opdrachtgever krijgt een onbeperkt recht om alle in art. 13.3 verkregen informatie over de algoritmische toepassing, inclusief gebruikte data, statistische modellen, en gedetailleerde uitleg van de werking, met derden te delen. Er is geen beperking op wie deze derden zijn, noch waarvoor de informatie wordt gebruikt. Dit kan leiden tot openbaarmaking van bedrijfsgevoelige informatie: propriëtaire algoritmen, trainingsdata-methodologie, modelarchitectuur en -parameters. Voor een SaaS-leverancier wiens concurrentiepositie mede afhangt van de kwaliteit van zijn algoritmische toepassingen, is dit een existentieel risico. Bovendien kan de informatie via Woo-verzoeken publiek worden gemaakt.</p> <p>Verzoek: Inschrijver verzoekt te wijzigen in: Opdrachtgever is gerechtigd de in het vorige lid bedoelde informatie te delen met toezichhouders, auditors en rechterlijke instanties, voor zover dit noodzakelijk is ter nakoming van wettelijke verplichtingen. Het delen met overige derden is slechts toegestaan na voorafgaande schriftelijke toestemming van Leverancier, die niet op onredelijke gronden zat worden onthouden. Op de gedeelde informatie is de geheimhoudingsverplichting van artikel 18 van overeenkomstige toepassing.</p>	<p>Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Echter, gezien het belang hiervan voor iedere Inschrijver, beantwoorden wij deze vraag alsnog.</p> <p>Artikel 13.4 wordt als volgt aangepast: "Opdrachtgever is gerechtigd de in het vorige lid bedoelde informatie met derden te delen, voor zover dit geen bedrijfsgeheimen van Leverancier betreft."</p>

Ref. Nr.	Individueel	Onderwerp	Vraag	Antwoord
181	Nee	GIBIT 2023 Artikel 13.3	<p>Huidige tekst: Leverancier zal op eerste verzoek van Opdrachtgever en zonder daarvoor (extra) kosten in rekening te brengen: i. betekenisvolle kwantitatieve en kwalitatieve informatie verschaffen over de bij de Algoritmische toepassing gebruikte data, gebruikte (statistische) modellen en eventuele visualisaties, alsmede alle andere informatie verschaffen die redelijkerwijs vereist is om de werking van de Algoritmische toepassing in algemene zin te kunnen verantwoorden; ii. in een specifieke situatie op individueel niveau uitleggen waarom de Algoritmische toepassing tot een bepaalde conclusie of beslissing is gekomen, in zodanige mate van detail dat de conclusie/beslissing zo nodig in rechte kan worden getoetst.</p> <p>Toelichting: Deze verplichting is tweeledig onredelijk. Ten eerste: de informatieverplichting is onbegrensd ("alle andere informatie die redelijkerwijs vereist is") en kosteloos. Voor complexe AI-systemen kan het verschaffen van uitlegbaarheid op individueel niveau (sub ii, "in zodanige mate van detail dat de conclusie/beslissing zo nodig in rechte kan worden getoetst") zeer arbeidsintensief zijn. Bij machine learning-modellen (deep learning, ensemble methods) kan individuele uitlegbaarheid technisch complex zijn en specialistisch onderzoek vergen. Ten tweede: er is geen limiet aan het aantal verzoeken. De opdrachtgever kan onbeperkt individuele uitleg verzoeken zonder dat hier kosten tegenover staan.</p> <p>De AI Act (EU Verordening 2024/1689) verplicht transparantie en uitlegbaarheid, maar erkent dat dit "proportioneel" moet zijn (art. 13, 14 AI Act). Een onbegrensde, kosteloze informatieverplichting gaat verder dan de wettelijke eis. Het proportionaliteitsbeginsel vereist dat de lasten van transparantie in verhouding staan tot het doel. Vergelijk ook de AVG-transparantie-eisen (art. 13-14 AVG) die weliswaar kosteloos zijn, maar begrensd in scope.</p> <p>Verzoek: Inschrijver verzoekt te wijzigen in: Leverancier zal op verzoek van Opdrachtgever: i. betekenisvolle kwantitatieve en kwalitatieve informatie verschaffen over de bij de Algoritmische toepassing gebruikte data, gebruikte (statistische) modellen en eventuele visualisaties, alsmede alle andere informatie verschaffen die redelijkerwijs vereist is om de werking van de Algoritmische toepassing in algemene zin te kunnen verantwoorden, deze informatie wordt eenmaal per jaar kosteloos verstrekt en bij tussentijdse verzoeken tegen het overeengekomen uurtarief; ii. in een specifieke situatie op individueel niveau uitleggen waarom de Algoritmische toepassing tot een bepaalde conclusie of beslissing is gekomen, tot een maximum van 25 verzoeken per jaar kosteloos, aanvullende verzoeken worden verricht tegen het overeengekomen uurtarief.</p>	Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden.
182	Nee	GIBIT 2023 Artikel 13.1 sub ii en iii	<p>Huidige tekst: ii. data volgens een gestructureerde aanpak wordt verwerkt teneinde onder meer sociaal geconstrueerde vertekening, onnauwkeurigheden, fouten, vergissingen en "bias" (ongewenste vooringenomenheid) in deze data zoveel als redelijkerwijs mogelijk te voorkomen; iii. de Algoritmische toepassing nauwkeurig is.</p> <p>Toelichting: Sub ii bevat de nuancering "zoveel als redelijkerwijs mogelijk", hetgeen een inspanningsverplichting benadert. Sub iii echter is absoluut geformuleerd: de algoritmische toepassing "is nauwkeurig". Gelezen als resultaatsverbintenis (art. 12.3), garandeert de leverancier dat het algoritme nauwkeurig is, zonder dat gedefinieerd wordt wat "nauwkeurig" betekent. Er is geen nauwkeurigheid drempel vastgesteld (bijv. 95% precision, 90% recall), geen referentiedataset gedefinieerd, en geen acceptatiecriteria voor nauwkeurigheid overeengekomen. In de AI/ML-praktijk is absolute nauwkeurigheid onmogelijk, elk model kent een foutmarge die afhankelijk is van de toepassing, de data en de context. Een ongedefinieerde nauwkeurigheidsgarantie als resultaatsverbintenis is een onbeperkt risico.</p> <p>Een resultaatsverbintenis vereist een objectief meetbaar resultaat. "Nauwkeurig" zonder meetbare definitie is juridisch onbepaald en daarmee niet geschikt als resultaatsverbintenis (vgl. art. 6:227 BW, bepaalbaarheid van de prestatie). De AI Act (EU Verordening 2024/1689) vereist weliswaar nauwkeurigheidsspecificaties voor hoog-risico AI-systemen, maar schrijft voor dat deze vooraf worden gedefinieerd en gedocumenteerd, niet als blanco garantie worden afgegeven.</p> <p>Verzoek: Inschrijver verzoekt te wijzigen in: In aanvulling op het bepaalde in artikel 12 garandeert Leverancier bij een Algoritmische toepassing dat: i. de Algoritmische toepassing zodanig is ontworpen en ingericht dat deze, bij gebruik overeenkomstig de Documentatie en met kwalitatief deugdelijke inputdata, in staat is tot rechtmatige verwerking van data. De rechtmatigheid van de daadwerkelijke verwerking is mede afhankelijk van de kwaliteit van de door Opdrachtgever aangeleverde data en het gebruik overeenkomstig de Documentatie, waarvoor Opdrachtgever verantwoordelijk is; ii. data volgens een gestructureerde aanpak wordt verwerkt teneinde onder meer sociaal geconstrueerde vertekening, onnauwkeurigheden, fouten, vergissingen en "bias" (ongewenste vooringenomenheid) in deze data zoveel als redelijkerwijs mogelijk te voorkomen; iii. de Algoritmische toepassing voldoet aan de in de Overeenkomst overeengekomen nauwkeurigheidsnormen, gemeten volgens de in de Overeenkomst gedefinieerde metrics en testmethodiek. Bij gebreke van overeengekomen nauwkeurigheidsnormen geldt een inspanningsverplichting om de nauwkeurigheid op een voor het beoogde gebruik redelijk niveau te houden.</p>	Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden.

Ref. Nr.	Individue	Onderwerp	Vraag	Antwoord
183	Nee	GIBIT 2023 Artikel 13.1 sub i	<p>Huidige tekst: In aanvulling op het bepaalde in artikel 12 garandeert Leverancier bij een Algoritmische toepassing dat: i. de onderliggende verwerking van data (waaronder begrepen de op basis daarvan getrokken conclusies) rechtmatig is;</p> <p>Toelichting: Dit is, gelezen in samenhang met art. 12.3, een resultaatsverbintenis voor de rechtmatigheid van alle dataverwerking inclusief de daaruit getrokken conclusies. De leverancier garandeert hiermee feitelijk dat elk gebruik van het algoritme door de opdrachtgever tot rechtmatige resultaten leidt. Dit is onredelijk omdat de rechtmatigheid mede afhangt van de kwaliteit en rechtmatigheid van de inputdata die door de opdrachtgever worden aangeleverd, het concrete gebruik door de opdrachtgever, waarop de leverancier geen invloed heeft, de juridische kwalificatie van rechtmatigheid die evolueert door jurisprudentie en beleidswijzigingen, en de conclusies die de opdrachtgever trekt die de leverancier niet kan beheersen. De garantie maakt de leverancier feitelijk verantwoordelijk voor het volledige juridische risico van algoritmische besluitvorming door de opdrachtgever.</p> <p>Verzoek: Inschrijver verzoekt te wijzigen in: In aanvulling op het bepaalde in artikel 12 garandeert Leverancier bij een Algoritmische toepassing dat: i. de Algoritmische toepassing zodanig is ontworpen en ingericht dat deze, bij gebruik overeenkomstig de Documentatie en met kwalitatief deugdelijke inputdata, in staat is tot rechtmatige verwerking van data. De rechtmatigheid van de daadwerkelijke verwerking is mede afhankelijk van de kwaliteit van de door Opdrachtgever aangeleverde data en het gebruik overeenkomstig de Documentatie, waarvoor Opdrachtgever verantwoordelijk is; ii. data volgens een gestructureerde aanpak wordt verwerkt teneinde onder meer sociaal geconstrueerde vertekening, onnauwkeurigheden, fouten, vergissingen en "bias" (ongewenste vooringenomenheid) in deze data zoveel als redelijkerwijs mogelijk te voorkomen; iii. de Algoritmische toepassing nauwkeurig is.</p>	Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden.
184	Nee	GIBIT 2023 Artikel 12.1 sub iii	<p>Huidige tekst: indien de fabrikant van een aan Opdrachtgever verkocht Product omwille van de veiligheid van het Product een modificatie daarvan voorschrijft, Leverancier ervoor zorgt dat die modificatie zo spoedig mogelijk kosteloos hetzij door hemzelf hetzij door de fabrikant van het Product wordt uitgevoerd.</p> <p>Toelichting: De verplichting om veiligheidsmodificaties kosteloos uit te voeren is onbegrensd in scope en kosten. Bij SaaS-dienstverlening waarbij de leverancier complexe softwarestacks beheert (meerdere derdenprogrammatuur-componenten, frameworks, besturingssystemen), kunnen veiligheidsmodificaties substantiele engineering-inspanningen vergen. De bepaling maakt geen onderscheid tussen eenvoudige patches en ingrijpende architectuurwijzigingen die noodzakelijk zijn vanwege veiligheidsproblemen in derdenprogrammatuur. De leverancier draagt hiermee het volledige kostenrisico voor beveiligingsproblemen van derden.</p> <p>Verzoek: indien de fabrikant van een aan Opdrachtgever verkocht Product omwille van de veiligheid van het Product een modificatie daarvan voorschrijft, Leverancier ervoor zorgt dat die modificatie zo spoedig mogelijk wordt uitgevoerd. Standaard beveiligingspatches en -updates worden kosteloos uitgevoerd. Indien een veiligheidsmodificatie een substantiele aanpassing van de ICT Prestatie vereist (meer dan 40 uur arbeid), worden de meerkosten in redelijkheid tussen Partijen verdeeld.</p>	Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden.
185	Nee	GIBIT 2023 Artikel 12.2	<p>Huidige tekst: Indien Leverancier van mening is dat Opdrachtgever geen beroep kan doen op de garantiebepalingen, omdat de afwezigheid van een Gebrek niet behoort tot de gegarandeerde eigenschappen of de aanwezigheid van het Gebrek terug te voeren is op niet aan Leverancier toe te rekenen oorzaken of op niet door Leverancier geleverde of geadviseerde Programmatuur of apparatuur, rust de bewijslast terzake op Leverancier.</p> <p>Toelichting: De bewijslast wordt volledig bij de leverancier gelegd. Bij elke melding van een vermeend gebrek moet de leverancier bewijzen dat het gebrek (a) niet onder de garantie valt, (b) niet aan hem is toe te rekenen, of (c) veroorzaakt is door programmatuur of apparatuur van derden. In de praktijk van SaaS-dienstverlening is dit bijzonder bezwaarlijk, aangezien gebreken kunnen voortkomen uit de specifieke configuratie van de opdrachtgever, netwerkproblemen aan de zijde van de opdrachtgever, onjuist gebruik door eindgebruikers, of interactie met systemen van de opdrachtgever. Het bewijs van een negatief feit (het gebrek is niet aan ons toe te rekenen) is juridisch en feitelijk zeer moeilijk te leveren.</p> <p>Verzoek: Indien een Gebrek wordt geconstateerd, zal Opdrachtgever het Gebrek schriftelijk en gedetailleerd melden, inclusief stappen om het Gebrek te reproduceren. Leverancier zal het Gebrek onderzoeken. Indien uit het onderzoek blijkt dat het Gebrek niet is toe te rekenen aan Leverancier, zijn de kosten van het onderzoek voor rekening van Opdrachtgever.</p>	Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden.

Ref. Nr.	Individue	Onderwerp	Vraag	Antwoord
186	Nee	GIBIT 2023 Artikel 12.1 sub v juncto 12.3	<p>Huidige tekst: Art. 12.1 sub v: de ICT Prestatie voldoet en bij Onderhoud zal blijven voldoen aan de voor het Overeengekomen gebruik relevante Wet- en regelgeving. Art. 12.3: Met een 'garantie' of 'garanderen' wordt in deze Inkoopvoorwaarden een resultaatsverbintenis bedoeld met de bewijslastverdeling als bedoeld in het vorige lid.</p> <p>Toelichting: De combinatie van art. 12.1 sub v en art. 12.3 maakt naleving van relevante Wet- en regelgeving tot een resultaatsverbintenis. Dit is disproportioneel voor een SaaS-leverancier. Het regelgevingsschap voor gemeentelijke ICT is complex en dynamisch, waaronder AVG/GDPR, Woo, BIO (Baseline Informatiebeveiliging Overheid), DigiD-vereisten, WCAG-toegankelijkheidsnormen, Archiefwet, Wet digitale overheid, en sectorspecifieke regelgeving. Nieuwe regelgeving of gewijzigde interpretaties kunnen ertoe leiden dat de ICT Prestatie van het ene op het andere moment niet meer voldoet, zonder dat de leverancier dit kon voorzien of voorkomen. Een resultaatsverbintenis betekent dat de leverancier aansprakelijk is voor elk moment van non-compliance, ongeacht de oorzaak. Bovendien rust de bewijslast op de leverancier (art. 12.2), aangezien hij moet bewijzen dat non-compliance niet onder de garantie valt.</p> <p>Verzoek: de ICT Prestatie voldoet en bij Onderhoud zal blijven voldoen aan de voor het Overeengekomen gebruik relevante Wet- en regelgeving die ten tijde van Acceptatie van kracht was. Bij wijziging van Wet- en regelgeving na Acceptatie zal Leverancier zich inspannen de ICT Prestatie binnen een redelijke termijn in overeenstemming te brengen, mits Opdrachtgever Leverancier tijdig op de hoogte stelt van de relevante wijziging. De kosten van aanpassingen als gevolg van gewijzigde Wet- en regelgeving worden door Partijen in redelijkheid gedeeld.</p>	Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden.
187	Nee	GIBIT 2023 Artikel 11.10	<p>Huidige tekst: Indien Leverancier zich overigens geconfronteerd ziet met omstandigheden die niet voorzien, voorzienbaar noch toerekenbaar zijn en die leiden tot een aanzienlijke verhoging van de kosten van de ICT Prestatie (>= 10% van de Vergoeding), zal hij Opdrachtgever daarover informeren. Alsdan zullen Partijen op korte termijn in overleg treden omtrent de vraag of voornoemde situatie zich inderdaad voordoet en zo ja, in hoeverre de kostenverhoging naar redelijkheid en billijkheid zal worden vergoed. Opdrachtgever is gerechtigd om in plaats van toe te stemmen in het vergoeden van de kostenverhoging de ICT Prestatie te beperken of de Overeenkomst te beëindigen. Bij een beëindiging is het bepaalde in artikel 24.6, aanhef en onder (i) van overeenkomstige toepassing.</p> <p>Toelichting: Deze bepaling is eenzijdig ten nadele van de leverancier. Wanneer de leverancier geconfronteerd wordt met onvoorzienbare en niet-toerekenbare kostenstijgingen van meer dan 10%, moet hij transparant zijn en in overleg treden. De opdrachtgever kan vervolgens simpelweg besluiten om de overeenkomst te beëindigen in plaats van de kostenverhoging te vergoeden. De leverancier draagt daarmee het volledige risico van onvoorzienbare kostenstijgingen, aangezien ofwel hij de stijging absorbeert (marge-erosie), ofwel hij de stijging meldt en beëindiging van het contract riskeert. Dit ontmoedigt transparantie en creëert een perverse prikkel om kostenstijgingen niet te melden.</p> <p>Verzoek: Indien Leverancier zich overigens geconfronteerd ziet met omstandigheden die niet voorzien, voorzienbaar noch toerekenbaar zijn en die leiden tot een aanzienlijke verhoging van de kosten van de ICT Prestatie (>= 10% van de Vergoeding), zal hij Opdrachtgever daarover informeren. Alsdan zullen Partijen op korte termijn in overleg treden omtrent de vraag of voornoemde situatie zich inderdaad voordoet en zo ja, in hoeverre de kostenverhoging naar redelijkheid en billijkheid zal worden vergoed.</p>	Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden.

Ref. Nr.	Individue	Onderwerp	Vraag	Antwoord
188	Nee	GIBIT 2023 Artikel 11.8	<p>Huidige tekst: Jaarlijks per 1 januari kunnen de overeengekomen (jaar)tarieven en doorlopende vergoedingen door Leverancier worden aangepast, mits deze aanpassing minimaal één maand voorafgaand is aangekondigd. Een stijging is gelimiteerd tot maximaal de (eventuele) stijging van het op het moment van aankondiging laatst door het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) gepubliceerde definitieve prijsindexcijfer dienstenprijzen commerciële dienstverlening en transport (index 2015=100), althans de opvolger daarvan, voor groep J62, althans J6202, over het gehele jaar in vergelijking met het prijsindexcijfer van het jaar daarvoor van diezelfde index.</p> <p>Toelichting: De indexering op basis van uitsluitend het CBS-prijsindexcijfer voor groep J62 (computerprogrammering en -advies) weerspiegelt niet de werkelijke kostenstructuur van een SaaS-leverancier. SaaS-kosten bestaan voor een substantieel deel uit cloudinfrastructuur (AWS, Azure, Google Cloud) die niet onder J62 valt, energiekosten voor datacenters, personeelskosten (CAO ICT), en licentiekosten derdenprogrammatuur. De CBS J62-index loopt structureel achter op de werkelijke kostenstijgingen in de SaaS-markt. Bovendien is er asymmetrie, aangezien de leverancier slechts maximaal de index kan doorbelasten, terwijl werkelijke kostenstijgingen hoger kunnen uitvallen. De bepaling compenseert niet voor structurele erosie van marges over meerjarige contracten.</p> <p>Verzoek: Jaarlijks per 1 januari kunnen de overeengekomen (jaar)tarieven en doorlopende vergoedingen door Leverancier worden aangepast, mits deze aanpassing minimaal twee maanden voorafgaand is aangekondigd. Een stijging is gelimiteerd tot maximaal het gewogen gemiddelde van: (a) 60% van de stijging van het CBS-prijsindexcijfer voor groep J62, en (b) 40% van de stijging van de Consumentenprijsindex (CPI) van het CBS, over het gehele jaar in vergelijking met het voorafgaande jaar. Indien de gewogen stijging meer dan 5% bedraagt, treden Partijen in overleg over een redelijke verdeling.</p>	<p>Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden. Zie ook de regels hierover in de overeenkomst. De gehanteerde CBS-index is wel degelijk toepasselijk voor producten/diensten die vallen onder de GIBIT.</p>
189	Nee	GIBIT 2023 Artikel 11.8	<p>Huidige tekst: Jaarlijks per 1 januari kunnen de overeengekomen (jaar)tarieven en doorlopende vergoedingen door Leverancier worden aangepast, mits deze aanpassing minimaal één maand voorafgaand is aangekondigd. Een stijging is gelimiteerd tot maximaal de (eventuele) stijging van het op het moment van aankondiging laatst door het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) gepubliceerde definitieve prijsindexcijfer dienstenprijzen commerciële dienstverlening en transport (index 2015=100), althans de opvolger daarvan, voor groep J62, althans J6202, over het gehele jaar in vergelijking met het prijsindexcijfer van het jaar daarvoor van diezelfde index.</p> <p>Toelichting: De indexering op basis van uitsluitend het CBS-prijsindexcijfer voor groep J62 (computerprogrammering en -advies) weerspiegelt niet de werkelijke kostenstructuur van een SaaS-leverancier. SaaS-kosten bestaan voor een substantieel deel uit cloudinfrastructuur (AWS, Azure, Google Cloud) die niet onder J62 valt, energiekosten voor datacenters, personeelskosten (CAO ICT), en licentiekosten derdenprogrammatuur. De CBS J62-index loopt structureel achter op de werkelijke kostenstijgingen in de SaaS-markt. Bovendien is er asymmetrie, aangezien de leverancier slechts maximaal de index kan doorbelasten, terwijl werkelijke kostenstijgingen hoger kunnen uitvallen. De bepaling compenseert niet voor structurele erosie van marges over meerjarige contracten.</p> <p>Verzoek: Jaarlijks per 1 januari kunnen de overeengekomen (jaar)tarieven en doorlopende vergoedingen door Leverancier worden aangepast, mits deze aanpassing minimaal twee maanden voorafgaand is aangekondigd. Een stijging is gelimiteerd tot maximaal het gewogen gemiddelde van: (a) 60% van de stijging van het CBS-prijsindexcijfer voor groep J62, en (b) 40% van de stijging van de Consumentenprijsindex (CPI) van het CBS, over het gehele jaar in vergelijking met het voorafgaande jaar. Indien de gewogen stijging meer dan 5% bedraagt, treden Partijen in overleg over een redelijke verdeling.</p>	<p>Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden.</p>
190	Nee	GIBIT 2023 Artikel 11.5	<p>Huidige tekst: Facturen dienen uiterlijk binnen drie maanden nadat de betreffende werkzaamheden opeisbaar zijn geworden te worden verstuurd. Alle werkzaamheden die voor een jaarwisseling zijn verricht dienen uiterlijk op 6 januari te zijn gefactureerd, tenzij anders overeengekomen.</p> <p>Toelichting: Deze bepaling legt een strikte vervalttermijn op aan de leverancier voor het indienen van facturen. Hoewel begrijpelijk vanuit begrotingsperspectief van de gemeente, is de consequentie bij overschrijding onduidelijk. Indien overschrijding leidt tot verval van het recht op betaling, is dit disproportioneel. Administratieve vertragingen, bijvoorbeeld door disputen over meerwerk, onduidelijkheid over opeisbaarheid, of interne processen, kunnen ertoe leiden dat de leverancier zijn recht op een rechtmatige vergoeding verliest. De jaarwisselingsdeadline van 6 januari is bijzonder krap, aangezien dit slechts 6 kalenderdagen inclusief feestdagen betreft.</p> <p>Verzoek: Facturen dienen uiterlijk binnen zes (6) maanden nadat de betreffende werkzaamheden opeisbaar zijn geworden te worden verstuurd. Overschrijding van deze termijn leidt niet tot verval van het recht op vergoeding; Opdrachtgever is gehouden te betalen binnen de overeengekomen betalingstermijn. Alle werkzaamheden die voor een jaarwisseling zijn verricht dienen uiterlijk op 31 januari te zijn gefactureerd, tenzij anders overeengekomen.</p>	<p>Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden. Facturering van de vergoedingen staat nader gespecificeerd in artikel 11 van de concept Raamovereenkomst. Zoals beschreven in artikel 1 van de concept Raamovereenkomst prevaleert deze overeenkomst boven de GIBIT 2023.</p>

Ref. Nr.	Individue	Onderwerp	Vraag	Antwoord
191	Nee	GIBIT 2023 Artikel 11.2	<p>Huidige tekst: De facturering van de vergoedingen vindt, tenzij anders overeengekomen, als volgt plaats. Van eenmalige vergoedingen is 30% eerst opeisbaar na integrale Acceptatie. Periodieke vergoedingen zijn bij vooruitbetaling verschuldigd, doch 30% van de vergoedingen is eerst opeisbaar na integrale Acceptatie. Voor Derdenprogrammatuur is 100% verschuldigd bij levering. Het bepaalde omtrent uitgestelde opeisbaarheid is niet van toepassing indien voor de ICT Prestatie geen Acceptatieprocedure wordt uitgevoerd. Voor de resterende 70% van de eenmalige en periodieke vergoedingen worden in de Overeenkomst afspraken gemaakt.</p> <p>Toelichting: Bij een SaaS-dienst is de uitgestelde opeisbaarheid van 30% van periodieke vergoedingen tot integrale Acceptatie disproportioneel. SaaS is een doorlopende dienst die direct na ingebruikname wordt geconsumeerd, niet een eenmalig projectresultaat. Gedurende de potentieel langdurige acceptatieprocedure levert de leverancier wel de volledige dienst, inclusief hosting, onderhoud, support en infrastructuur, maar ontvangt slechts 70% van de vergoeding. Dit creëert een structureel liquiditeitstekort bij de leverancier, terwijl de opdrachtgever het volledige gebruik geniet. Bovendien is integrale Acceptatie een vaag criterium, aangezien bij SaaS-diensten met continue doorontwikkeling dit moment onbepaald kan worden uitgesteld.</p> <p>Verzoek: Periodieke vergoedingen voor Dienstverlening op Afstand (SaaS) zijn volledig (100%) bij vooruitbetaling verschuldigd vanaf het moment van ingebruikname. De uitgestelde opeisbaarheid van 30% tot integrale Acceptatie is uitsluitend van toepassing op eenmalige vergoedingen voor projectmatig te leveren ICT Prestaties.</p>	<p>Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden. Facurering van de vergoedingen staat nader gespecificeerd in artikel 11 van de concept Raamovereenkomst. Zoals beschreven in artikel 1 van de concept Raamovereenkomst prevaleert deze overeenkomst boven de GIBIT 2023.</p>
192	Nee	GIBIT 2023 Artikel 10.18	<p>Huidige tekst: Leverancier verklaart zich reeds nu voor alsdan bereid om, voor zover oorspronkelijk is overeengekomen dat Leverancier geen of slechts onderdelen van het in lid 3 bedoelde Onderhoud verricht, op eerste verzoek van Opdrachtgever alsnog in overleg te treden om te komen tot een Service Level Agreement (SLA).</p> <p>Toelichting: Deze bepaling dwingt Leverancier om, zelfs als oorspronkelijk bewust is overeengekomen dat bepaald onderhoud niet wordt geleverd, alsnog een SLA te sluiten op eerste verzoek. De oorspronkelijke scope-afbakening en bijbehorende prijsstelling worden hierdoor ondermijnd, aangezien als in de tender is overeengekomen dat bepaalde onderdelen niet worden geleverd met bijpassend lager tarief, Opdrachtgever later alsnog die onderdelen kan afdwingen. In combinatie met artikel 10.9 betreffende bereidverklaring SLA en artikel 10.10 betreffende ontbindingsrecht bij niet halen SLA ontstaat een keten waarbij Opdrachtgever een SLA eist, Leverancier moet sluiten, de SLA niet wordt gehaald en ontbinding volgt. Er is geen bepaling dat de vergoeding dienovereenkomstig wordt aangepast.</p> <p>Verzoek: Leverancier verklaart zich reeds nu voor alsdan bereid om, voor zover oorspronkelijk is overeengekomen dat Leverancier geen of slechts onderdelen van het in lid 3 bedoelde Onderhoud verricht, op verzoek van Opdrachtgever in overleg te treden over het alsnog leveren van die onderdelen van het Onderhoud, inclusief de daarvoor verschuldigde aanvullende vergoeding. Het tot stand komen van een dergelijke uitbreiding geschiedt op basis van wederzijdse instemming.</p>	<p>Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Echter, gezien het belang hiervan voor iedere Inschrijver, beantwoorden wij deze vraag alsnog. De beginselen van de Aanbestedingswet dienen te worden geborgd, waardoor afwijking van de scope niet altijd toelaatbaar is. Hiernaast betreft art. 10.18 het in gesprek gaan met elkaar en niet het afdwingen hiervan. Ook over een eventuele vergoeding zal dan gesproken worden.</p>
193	Nee	GIBIT 2023 Artikel 10.14	<p>Huidige tekst: Opdrachtgever is – behoudens in de situatie als bedoeld in artikel 34.3 (generieke Dienstverlening op Afstand) – gerechtigd het gebruik en/of de Implementatie van Updates en Upgrades te weigeren, zonder dat dit afbreuk doet aan het door Leverancier te verlenen Onderhoud, met dien verstande dat: i. er geen sprake is van een tekortkoming van Leverancier in het kader van Onderhoud indien een bepaald Gebrek in een Update en/of Upgrade is verholpen en Opdrachtgever de ingebruikname van die Update of Upgrade weigert; ii. Opdrachtgever maximaal 18 maanden mag achterlopen in het in gebruik nemen van Update en/of Upgrade, bij gebreke waarvan Leverancier na het verstrijken van die periode gerechtigd is de aantoonbare meerkosten voor het blijvend moeten verlenen van Onderhoud op (het betreffende onderdeel van) de door Opdrachtgever gebruikte ICT Prestatie in rekening te brengen.</p> <p>Toelichting: De 18-maandenregeling is voor SaaS-leveranciers problematisch. Bij SaaS is multi-tenancy de standaard, waarbij het ondersteunen van verouderde versies gedurende 18 maanden naast de actuele versie technisch complex en kostbaar is en fundamenteel afwijkt van het SaaS-model. Het in rekening brengen van aantoonbare meerkosten na 18 maanden biedt onvoldoende compensatie, aangezien de operationele lasten direct bij de weigering beginnen en niet pas na 18 maanden, waardoor Leverancier gedurende die periode de kosten volledig zelf draagt. De formulering aantoonbare meerkosten legt de bewijslast bij Leverancier, terwijl de meerkosten van het onderhouden van oude versies inherent moeilijk te kwantificeren en aan te tonen zijn. Sub i biedt enige bescherming doordat er geen tekortkoming is als een gebrek in een geweigerde update is verholpen, maar dit lost het fundamentele probleem van versie-divergentie bij SaaS niet op.</p> <p>Verzoek: Bij Dienstverlening op afstand is Opdrachtgever verplicht Updates en Upgrades binnen een redelijke termijn van maximaal 3 maanden in gebruik te nemen, tenzij Partijen in de Overeenkomst anders overeenkomen. Voor andere ICT Prestaties geldt het bepaalde in het huidige artikel 10.14.</p>	<p>We missen een verwijzing naar de Nvl 1 vraag. Dit betreft naar ons idee Nvl 1 vraag 56 en 85. Hierin is artikel 10.14 aangepast. Echter, zoals artikel 34.3 aangeeft is het bepaalde in artikel 10.14 niet van toepassing bij generieke Dienstverlening op Afstand die door Leverancier aan meerdere klanten wordt aangeboden, tenzij anders overeengekomen. De wijziging van artikel 10.14 zal derhalve geschrapt worden uit de overeenkomst.</p> <p>Verder wordt er in de GIBIT niet over specifieke onderhoudsfrequenties of termijnen gesproken in relatie tot Dienstverlening op Afstand en heeft opdrachtgever eis nr. 104, 105 en 142 opgenomen die daar wel over gaan. Daarmee vindt Opdrachtgever het niet nodig op dit verzoek in te gaan. Niet akkoord.</p>

Ref. Nr.	Individueel	Onderwerp	Vraag	Antwoord
194	Nee	GIBIT 2023 Artikel 10.11	<p>Huidige tekst: Een verbeterplan als bedoeld in het vorige lid en/of eventueel in de SLA bedongen maatregelen laten de overige rechten van Opdrachtgever onverlet, waaronder begrepen het recht om naast de maatregel de door hem geleden schade te verhalen. Betaalde sancties (als onderdeel van de afgesproken maatregelen) worden in mindering gebracht op de eventueel te betalen schadevergoeding.</p> <p>Toelichting: Hoewel de verrekening van sancties met schadevergoeding positief is, bevat deze bepaling een fundamenteel probleem. SLA-sancties (boetes/credits) zijn in de markt bedoeld als gefixeerde schadevergoeding (liquidated damages). De gangbare systematiek is dat sancties in de plaats treden van schadevergoeding, niet dat ze naast schadevergoeding staan. De formulering laten de overige rechten onverlet maakt expliciet dat sancties een minimum zijn, niet een maximum. Dit neemt de voorspelbaarheid weg die SLA-sancties juist beogen te bieden. De cumulatie van verbeterplan, sancties, schadevergoeding en ontbindingsrecht creëert een disproportioneel sanctieregime.</p> <p>Verzoek: De in de SLA bedongen maatregelen gelden als gefixeerde schadevergoeding ter zake van het niet halen van de betreffende Service Levels. Opdrachtgever kan daarnaast uitsluitend aanvullende schadevergoeding vorderen indien en voor zover Leverancier toerekenbaar tekortschiet in de nakoming van de overige verplichtingen uit de Overeenkomst.</p>	Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden.
195	Nee	GIBIT 2023 Artikel 10.10	<p>Huidige tekst: De gevolgen van het niet halen van Service Levels worden in de Overeenkomst/ SLA geregeld, met dien verstande dat bij: i. het niet halen van dezelfde Service Levels gedurende meerdere achtereenvolgende meetperiodes; of ii. het gedurende een periode van 6 aaneengesloten meetperiodes 3x niet halen van dezelfde Service Levels Opdrachtgever gerechtigd is: i. van Leverancier een verbeterplan te verlangen waarmee deze binnen een meetperiode alsnog conform de overeengekomen Service Levels zal presteren; of ii. een overleg op directieniveau te eisen van Leverancier. Indien de Leverancier dergelijk overleg weigert, of indien Opdrachtgever de uitkomst van dergelijk overleg onbevredigend acht, is Opdrachtgever gerechtigd de Overeenkomst en/of de SLA('s) (gedeeltelijk) te ontbinden.</p> <p>Toelichting: De ontbindingsgrond is uiteindelijk volledig subjectief. Opdrachtgever kan directie-overleg eisen en vervolgens de uitkomst onbevredigend achten zonder objectieve maatstaf. Dit geeft Opdrachtgever feitelijk een discretionair ontbindingsrecht. Het verbeterplan moet binnen een meetperiode tot conforme prestatie leiden. Afhankelijk van de aard van de SLA-schending kan dit technisch onmogelijk zijn. De bepaling maakt geen onderscheid tussen de ernst van de SLA-schending, zowel een marginale overschrijding als een fundamenteel tekortkomende service leidt tot hetzelfde escalatiepad. Meerdere achtereenvolgende meetperiodes is niet gedefinieerd, dit kan twee periodes zijn, wat bij maandelijkse meting slechts twee maanden betreft.</p> <p>Verzoek: Indien de Leverancier dergelijk overleg weigert, of indien Opdrachtgever de uitkomst van dergelijk overleg onbevredigend acht en de betrokken Service Levels gedurende een aansluitende meetperiode van ten minste 3 maanden wederom niet worden gehaald, is Opdrachtgever gerechtigd de Overeenkomst en/of de SLA('s) (gedeeltelijk) te ontbinden, mits de tekortkoming de ontbinding rechtvaardigt.</p>	Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden.
196	Nee	GIBIT 2023 Artikel 9.10	<p>Huidige tekst: Acceptatie wordt geacht te hebben plaatsgevonden indien Opdrachtgever de ICT Prestatie voor productieve doeleinden in gebruik heeft genomen binnen zijn organisatie, tenzij de ingebruikname van de ICT Prestatie voor productieve doeleinden verband houdt met vertragingen of tekortschieten aan de zijde van Leverancier.</p> <p>Toelichting: De uitzondering tenzij de ingebruikname verband houdt met vertragingen of tekortschieten aan de zijde van Leverancier ondermijnt de fictieve acceptatie vrijwel volledig. Opdrachtgever kan het systeem maandenlang productief gebruiken en vervolgens alsnog stellen dat er geen acceptatie heeft plaatsgevonden omdat de ingebruikname verband hield met vertragingen aan de zijde van Leverancier. Het causaal verband (verband houdt met) is zeer ruim geformuleerd. Iedere vertraging in het implementatietraject, ook als deze inmiddels is opgelost, kan worden aangevoerd om de fictieve acceptatie te ontkrachten. Dit creëert rechtsonzekerheid, Leverancier weet niet wanneer de acceptatie definitief is, wat gevolgen heeft voor het moment waarop de onderhoudsperiode aanvangt en de garantietermijnen beginnen te lopen.</p> <p>Verzoek: Acceptatie wordt geacht te hebben plaatsgevonden indien Opdrachtgever de ICT Prestatie voor productieve doeleinden in gebruik heeft genomen binnen zijn organisatie. Deze fictieve acceptatie kan niet meer worden ingeroepen na verloop van 30 dagen na de ingebruikname voor productieve doeleinden.</p>	Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden.

Ref. Nr.	Individue	Onderwerp	Vraag	Antwoord
197	Nee	GIBIT 2023 Artikel 9.5	<p>Huidige tekst: Indien (delen van) de ICT Prestatie bij het voor de tweede maal doorlopen van de (integrale) Acceptatieprocedure op Gebreken wordt/worden afgekeurd, is Opdrachtgever gerechtigd om: i. de Overeenkomst – geheel of gedeeltelijk – zonder nadere ingebrekestelling buiten rechte te ontbinden, waarbij geldt dat Leverancier dan tevens binnen de kaders van artikel 16 aansprakelijk is voor de door Opdrachtgever geleden en te lijden schade; of ii. onverminderd zijn recht op vergoeding (binnen de kaders van artikel 16) van de reeds geleden schade Leverancier toe te staan de Gebreken alsnog voor diens rekening te herstellen; of iii. de ICT Prestatie onder een nader overeen te komen voorwaarde voorwaardelijk te accepteren, waarbij geldt dat indien Leverancier niet tijdig aan de bij de voorwaardelijke acceptatie gestelde voorwaarden voldoet, het bepaalde onder i van toepassing is.</p> <p>Toelichting: Deze bepaling creëert een disproportioneel sanctieregime. Na slechts twee acceptatiepogingen kan Opdrachtgever de gehele Overeenkomst ontbinden zonder ingebrekestelling. Dit wijkt af van het wettelijk systeem dat in beginsel een ingebrekestelling vereist. Er is geen differentiatie naar de ernst van de Gebreken, ook bij relatief kleine gebreken die bij de tweede test nog niet volledig zijn opgelost, ontstaat het ontbindingsrecht. De formulering geleden en te lijden schade omvat ook toekomstige schade, wat het risico voor Leverancier significant vergroot. De voorwaardelijke acceptatie leidt bij niet-tijdig voldoen automatisch terug naar ontbinding zonder ingebrekestelling, waardoor een cascade-effect ontstaat. Twee testrondes is bij complexe SaaS-implementaties met koppelingen en conversie onrealistisch kort.</p> <p>Verzoek: Indien (delen van) de ICT Prestatie bij het voor de derde maal doorlopen van de (integrale) Acceptatieprocedure op wezenlijke Gebreken wordt/worden afgekeurd, is Opdrachtgever gerechtigd om, na schriftelijke ingebrekestelling met een redelijke termijn van ten minste 30 dagen: i. de Overeenkomst -- geheel of gedeeltelijk -- buiten rechte te ontbinden, waarbij geldt dat Leverancier dan tevens binnen de kaders van artikel 16 aansprakelijk is voor de door Opdrachtgever geleden schade; of ii. Leverancier toe te staan de Gebreken alsnog voor diens rekening te herstellen. Het ontbindingsrecht geldt niet indien de Gebreken van ondergeschikte aard zijn en het gebruik van de ICT Prestatie voor productieve doeleinden niet in wezenlijke mate belemmeren.</p>	<p>Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden.</p>
198	Nee	GIBIT 2023 Artikel 9.3	<p>Huidige tekst: De in het kader van de Acceptatieprocedure gehanteerde termijnen en (bijgestelde) plannings dienen te passen in de algehele planning van de Overeenkomst of het Implementatieplan en mogen niet tot vertraging leiden. Het behoort het tot de zorgplicht van Leverancier de termijnen en de (voortgang van) de Implementatie en Acceptatieprocedure te bewaken en zo nodig Opdrachtgever te waarschuwen of (vanwege de medewerkingsverplichting) aan te manen.</p> <p>Toelichting: Deze bepaling is tweeledig onredelijk. Het absolute verdragingsverbod (mogen niet tot vertraging leiden) is onrealistisch. Acceptatieprocedures zijn inherent iteratief. Wanneer gebreken worden geconstateerd, wat het doel is van de acceptatie, vereist herstel tijd. De bepaling creëert een catch-22, de procedure is bedoeld om gebreken te vinden, maar het vinden van gebreken mag niet tot vertraging leiden. De bewakingsplicht wordt eenzijdig bij Leverancier gelegd, inclusief de verantwoordelijkheid om Opdrachtgever aan te manen. In de praktijk veroorzaakt juist de Opdrachtgever vaak vertraging door te laat testen, onvolledige testomgevingen of onbeschikbaarheid van key users.</p> <p>Verzoek: De in het kader van de Acceptatieprocedure gehanteerde termijnen en (bijgestelde) plannings dienen te passen in de algehele planning van de Overeenkomst of het Implementatieplan. Partijen spannen zich gezamenlijk in om vertraging te voorkomen. Het behoort tot de zorgplicht van Leverancier de termijnen en de (voortgang van) de Implementatie en Acceptatieprocedure te bewaken en zo nodig Opdrachtgever te waarschuwen of (vanwege de medewerkingsverplichting) aan te manen. Vertraging die het gevolg is van een niet-tijdige medewerking van Opdrachtgever komt niet voor rekening van Leverancier.</p>	<p>Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden.</p>

Ref. Nr.	Individue	Onderwerp	Vraag	Antwoord
199	Nee	GIBIT 2023 Artikel 6.5	<p>Huidige tekst: Indien tijdens de Implementatie blijkt dat aanpassingen aan het Applicatielandschap noodzakelijk zijn die Leverancier niet heeft voorzien in het aanbod en/of de in artikel 3.4ii) bedoelde risicoanalyse, doch wel had behoren te voorzien, komen de kosten voor de betreffende aanpassingen voor rekening van Leverancier.</p> <p>Toelichting: De formulering had behoren te voorzien is een open norm die aanzienlijke juridische onzekerheid creëert voor een SaaS-leverancier. Het criterium is subjectief, achteraf is het altijd gemakkelijk te stellen dat iets voorzienbaar was. De bepaling bevat geen maximering van het kostenrisico. Als tijdens implementatie blijkt dat het Applicatielandschap van Opdrachtgever aanpassingen vereist die tienduizenden euro's kosten, draagt Leverancier het volledige risico. Leverancier is voor de risicoanalyse afhankelijk van de door Opdrachtgever aangeleverde informatie over het Applicatielandschap. Als die informatie onvolledig of onjuist was, wordt dit risico toch bij Leverancier gelegd. Er is geen mededelingsplicht van Opdrachtgever opgenomen, als Opdrachtgever wist van bijzonderheden in het Applicatielandschap maar deze niet heeft gemeld, draagt Leverancier desondanks het risico.</p> <p>Verzoek: Indien tijdens de Implementatie blijkt dat aanpassingen aan het Applicatielandschap noodzakelijk zijn die Leverancier niet heeft voorzien in het aanbod en/of de in artikel 3.4ii) bedoelde risicoanalyse, doch wel had behoren te voorzien op basis van de door Opdrachtgever ten behoeve van de aanbesteding verstrekte informatie, komen de kosten voor de betreffende aanpassingen voor rekening van Leverancier, tot een maximum van 10% van de Vergoeding. Indien de benodigde aanpassingen het gevolg zijn van onvolledige of onjuiste informatieverstrekking door Opdrachtgever, komen de meerkosten voor rekening van Opdrachtgever.</p>	Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden.
200	Nee	GIBIT 2023 Artikel 4.3	<p>Huidige tekst: De in artikel 3.4ii) bedoelde risicoanalyse kan ook -- behoudens bij een aanbesteding als bedoeld in artikel 3.5 -- eerst na totstandkoming van de Overeenkomst, doch voorafgaand aan de Implementatie, worden uitgevoerd. Indien het voorstel van Leverancier over de wijze waarop met gesignaleerde risico's wordt omgegaan voor Opdrachtgever niet aanvaardbaar is, is Opdrachtgever gerechtigd de Overeenkomst per direct te ontbinden, zonder schadelijktijd te zijn, doch tegen vergoeding van de tot dan toe door Leverancier gemaakte kosten (waaronder de kosten voor het uitvoeren van de risicoanalyse).</p> <p>Toelichting: Art. 4.3 geeft Opdrachtgever een eenzijdig ontbindingsrecht indien het voorstel van Leverancier over risicobeheer niet aanvaardbaar is. Het criterium niet aanvaardbaar is subjectief en volledig ter beoordeling van Opdrachtgever, zonder objectieve toets. De Leverancier doet een risicoanalyse, stelt beheersmaatregelen voor, maar Opdrachtgever kan om welke reden dan ook besluiten dat het voorstel niet aanvaardbaar is en ontbinden. De kostenvergoeding is beperkt tot de tot dan toe gemaakte kosten, gemiste winst en opportuniteitskosten worden niet vergoed. Dit creëert een de facto opzeggingsrecht voor Opdrachtgever in de vroege fase van de overeenkomst, zonder evenredig recht voor Leverancier.</p> <p>Verzoek: Indien het voorstel van Leverancier over de wijze waarop met gesignaleerde risico's wordt omgegaan voor Opdrachtgever niet aanvaardbaar is, treden partijen in overleg om tot een wederzijds aanvaardbare oplossing te komen. Indien partijen niet binnen 30 dagen tot overeenstemming komen, is ieder der partijen gerechtigd de Overeenkomst te ontbinden, tegen vergoeding van de tot dan toe door de andere partij gemaakte kosten (waaronder de kosten voor het uitvoeren van de risicoanalyse) en een redelijke vergoeding voor gederfde winst van Leverancier.</p>	Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden. Hiernaast willen wij u erop attenderen dat er een rangorde is in de documenten, wat mogelijk al antwoord geeft op uw vraag/vragen.

Ref. Nr.	Individueel	Onderwerp	Vraag	Antwoord
201	Nee	GIBIT 2023 Artikel 3.2 jo 3.4	<p>Huidige tekst: Art. 3.2: Alvorens een aanbod aan Opdrachtgever te doen heeft Leverancier zich in voldoende mate op de hoogte gesteld van: i. de doelstellingen, in verband waarmee Opdrachtgever de Overeenkomst wil aangaan; ii. de organisatie en het Applicatielandschap van Opdrachtgever, voor zover van belang voor de aanvraag of het aanbod. Art. 3.4: Bij het doen van een aanbod zal Leverancier: i. rekening houden met de in de vorige twee leden bedoelde informatie; en ii. de uit die informatie voortvloeiende risico's en de in dat kader benodigde beheersmaatregelen in het aanbod adresseren ("risicoanalyse"), behoudens het bepaalde in artikel 4.3; iii. overige risico's die hij voorziet benoemen; iv. voldoen aan artikel 22.1; v. voor zover het aanbod ziet op Producten: specificeren of de producten nieuw, refurbished of tweedehands zijn. Toelichting: De combinatie van Artikel 3.2 en 3.4 legt een verregaande precontractuele onderzoeks- en risicoanalyseverplichting bij de Leverancier. Leverancier moet zich in voldoende mate op de hoogte stellen van de doelstellingen, organisatie en het Applicatielandschap van Opdrachtgever. Dit is een resultaatsverplichting (heeft zich op de hoogte gesteld), geen inspanningsverplichting. In combinatie met de brede definitie van Applicatielandschap (Artikel 1.5 - het geheel van interne en externe systemen, software, databanken, koppelingen, apparatuur, ICT-infrastructuur en hulpmiddelen) wordt van een SaaS-leverancier verwacht dat hij het volledige IT-landschap van de gemeente in kaart brengt voordat hij een aanbod doet. Dit is bij aanbestedingen praktisch onmogelijk door beperkte informatietoegang. Bovendien werkt dit door in de Gebrekdefinitie (Artikel 1.14 jo. 1.30) - als Leverancier een risico had behoren te kennen, kan het niet-adresseren daarvan een Gebrek opleveren. De precontractuele informatieplicht is wederkerig. Opdrachtgever heeft een mededelingsplicht. Het is disproportioneel om de volledige onderzoekslast bij de leverancier te leggen, terwijl alleen de opdrachtgever volledig inzicht heeft in zijn eigen IT-landschap. Verzoek: Art. 3.2: Alvorens een aanbod aan Opdrachtgever te doen heeft Leverancier zich op basis van de door Opdrachtgever verstrekte informatie in redelijke mate op de hoogte gesteld van: i. de doelstellingen, in verband waarmee Opdrachtgever de Overeenkomst wil aangaan; ii. de organisatie en het Applicatielandschap van Opdrachtgever, voor zover deze informatie door Opdrachtgever is verstrekt of op verzoek van Leverancier beschikbaar is gesteld. Opdrachtgever draagt de verantwoordelijkheid voor de volledigheid en juistheid van de door hem verstrekte informatie.</p>	Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden. Zie ook art. 3.3.
202	Nee	GIBIT 2023 Artikel 1.27	<p>Huidige tekst: Maatwerkprogrammatuur: specifiek ten behoeve van Opdrachtgever te ontwikkelen of ontwikkelde (i) Programmatuur of (ii) aanpassingen in of inrichtingen van Standaardprogrammatuur. Toelichting: De huidige definitie suggereert dat alle aanpassingen en inrichtingen van Standaardprogrammatuur automatisch als Maatwerkprogrammatuur kwalificeren. Voor een SaaS-leverancier is dit problematisch omdat moderne cloudapplicaties typisch worden geleverd als Standaardprogrammatuur met configuratiemogelijkheden. Parametrisering en configuratie binnen de standaard functionaliteit zijn geen maatwerk maar juist inherent aan SaaS. De huidige definitie creëert onduidelijkheid wanneer escrow-verplichtingen van toepassing zijn. Waarom is wijziging redelijk: GIBIT onderscheidt tussen Standaardprogrammatuur (art. 1.39 voor algemeen gebruik) en Maatwerkprogrammatuur (art. 1.27). Escrow-verplichtingen (art. 3.8-3.10) zijn disproportioneel zwaar voor standaard SaaS-configuratie. Art. 1.35 definieert Programmatuur als onderscheiden in Standaard, Derden of Maatwerkprogrammatuur. Configuratie van standaard SaaS valt onder Standaardprogrammatuur. In de marktpraktijk SaaS geldt dat parametrisering geen maatwerk is, terwijl custom code development wel als maatwerk kwalificeert. Verzoek: Maatwerkprogrammatuur: specifiek ten behoeve van Opdrachtgever te ontwikkelen of ontwikkelde (i) Programmatuur die niet onderdeel is van de standaard SaaS-oplossing van Leverancier of (ii) aanpassingen aan de broncode van Standaardprogrammatuur. Configuratie en parametrisering binnen de standaard functionaliteit van de ICT Prestatie kwalificeert niet als Maatwerkprogrammatuur.</p>	Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden.
203	Nee	GIBIT 2023 Artikel 1.14 jo. 1.30	<p>Huidige tekst: Art. 1.14: Gebrek: Het niet of niet volledig voldoen van de ICT Prestatie aan het Overeengekomen gebruik. Art. 1.30: Overeengekomen gebruik: het door Opdrachtgever beoogde gebruik van de ICT Prestatie zoals dat ten tijde van het sluiten van de Overeenkomst voor Leverancier (al dan niet op basis van de offerteaanvraag of andere aan de Overeenkomst voorafgaande documenten) bekend was of op grond van artikel 3 voor Leverancier bekend behoorde te zijn, een en ander voor zover dat gebruik in de Overeenkomst niet uitdrukkelijk is uitgesloten of beperkt. Toelichting: De combinatie van Art. 1.14 en Art. 1.30 creëert een buitenproportioneel breed gebrekenregime. "Overeengekomen gebruik" omvat niet alleen wat expliciet is afgesproken, maar ook wat Leverancier "bekend behoorde te zijn" -- een constructieve kennisfictie. Dit betekent dat zelfs niet-gespecificeerde verwachtingen van Opdrachtgever als Gebrek kunnen worden aangemerkt, mits Leverancier die verwachtingen had "behoren te kennen." Voor een SaaS-leverancier die standaardsoftware levert aan honderden klanten is het onmogelijk om alle impliciete gebruiksverwachtingen van elke individuele gemeente te kennen. Dit creëert een open-ENDED verplichting die niet verzekeraar is. Waarom is wijziging redelijk: Rechtszekerheid vereist dat verplichtingen vooraf kenbaar zijn (art. 6:2 BW goed werkgeverschap/contractantenschap). De Haviltex-norm bepaalt wat partijen over en weer redelijkerwijs mochten verwachten. Voor standaardsoftware geldt dat specificaties in offerte en bestek leidend zijn. SaaS-contracten werken met expliciete functionele specificaties, niet met een fictie dat leverancier iets had behoren te weten. Verzoek: Overeengekomen gebruik: het gebruik van de ICT Prestatie zoals dat uitdrukkelijk in de Overeenkomst, het Bestek en de offerte van Leverancier is beschreven, een en ander voor zover dat gebruik in de Overeenkomst niet uitdrukkelijk is uitgesloten of beperkt.</p>	Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden.

Ref. Nr.	Individue	Onderwerp	Vraag	Antwoord
204	Nee	GIBIT 2023 artikel 1.8	<p>Huidige tekst: Conversie: het converteren en migreren van gegevensbestanden van Opdrachtgever van het oude systeem naar de nieuwe ICT Prestatie, zonder daarbij de volledigheid, de integriteit en de metadata van de gegevens aan te tasten.</p> <p>Toelichting: De definitie vereist dat de Conversie plaatsvindt "zonder daarbij de volledigheid, de integriteit en de metadata van de gegevens aan te tasten." Dit is een absolute garantie die geen rekening houdt met de realiteit dat legacy-systemen regelmatig data bevatten die onvolledig, inconsistent of corrupt is. Een SaaS-leverancier kan niet garanderen dat data die in het bronsysteem al gebrekkig is, na migratie volledig en integer is in het doelsysteem. De verplichting legt het volledige risico van dataqualiteitsproblemen uit het verleden bij de leverancier, terwijl deze geen controle heeft gehad over het bronsysteem.</p> <p>Waarom is wijziging redelijk:</p> <ul style="list-style-type: none"> •Art. 6:74 BW jo. 6:75 BW: een tekortkoming kan niet aan de leverancier worden toegerekend indien deze te wijten is aan omstandigheden die buiten zijn risicosfeer vallen •Datakwaliteit in het bronsysteem valt binnen de risicosfeer van opdrachtgever •De marktstandaard (NEN-ISO 25010) erkent dat datamigratie afhankelijk is van de kwaliteit van brondata •Vergelijk ARBIT 2022 art. 11.1, waarin een inspanningsverplichting voor conversie gebruikelijk is <p>Verzoek: Conversie: het converteren en migreren van gegevensbestanden van Opdrachtgever van het oude systeem naar de nieuwe ICT Prestatie. Leverancier spant zich in om de volledigheid, de integriteit en de metadata van de gegevens niet aan te tasten, voor zover de kwaliteit en het formaat van de brongegevens dit toelaten. Opdrachtgever is verantwoordelijk voor de kwaliteit en volledigheid van de aan te leveren brongegevens.</p>	<p>Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Deze kunnen wij niet beantwoorden. Zie ook GIBIT art 6.3. lid x waarin staat dat bij het opstellen van een implementatieplan, de wijze van conversie wordt afgesproken.</p>
205	Nee	NVI vraag 111	<p>Huidige tekst:</p> <p>VGGM heeft diverse wensen ten aanzien van deze opdracht. Er wordt aan inschrijvers gevraagd in deze bijlage aan te geven aan welke wensen zij kunnen voldoen. U geeft per wens aan of u dit aanbiedt (Ja) of niet (Nee). Iedere wens die u beantwoordt met Ja, wordt aangeboden in uw oplossing. De kosten hiervan zijn meegenomen in uw prijsstelling bij inschrijving. De eerste tabel bevat de functionele wensen, de tweede tabel de non-functionele wensen.</p> <p>In onze eerdere vraag wilden wij verduidelijken hoe moet worden omgegaan met mogelijke toekomstige uitbreidingen naar Brandweer en Middelen. Wij begrijpen dat Bijlage M uitsluitend vraagt om functionele wensen met "Ja" of "Nee" te beantwoorden. Onze zorg betreft echter het financiële aspect.</p> <p>Voor deze mogelijke uitbreidingen zijn geen aantallen gebruikers, licenties of scope bekend. Hierdoor is het voor inschrijvers niet mogelijk om nu al licentieprijzen, staffels of volumegerelateerde tarieven op te nemen.</p> <p>Kunt u bevestigen dat:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Het beantwoorden van functionele wensen met "Ja" niet betekent dat inschrijvers nu al prijzen moeten opnemen voor uitbreidingen waarvan de omvang onbekend is, en - Kosten voor een eventuele aansluiting van Brandweer en/of Middelen pas worden vastgesteld op het moment dat deze organisatieonderdelen daadwerkelijk wensen aan te sluiten, op basis van de dan bekende aantallen en scope? <p>Deze verduidelijking is nodig om te voorkomen dat inschrijvers op verschillende aannames offeren</p>	<p>Dit is een nieuwe vraag en dus geen wedervraag. Echter, gezien het belang hiervan voor iedere Inschrijver, beantwoorden wij deze vraag alsnog.</p> <p>De opgegeven wensen dienen inbegrepen te zijn in de inschrijfprijs. Het beantwoorden van functionele wensen met 'ja' betekent dat inschrijvers nu al prijzen moeten opnemen voor de aangeboden wensen. Dit heeft enkel betrekking op de gevraagde opdracht voor AGM en AGZ.</p> <p>Het is correct dat de kosten voor een eventuele <u>aansluiting</u> van Brandweer en of andere bedrijfsonderdelen pas worden vastgesteld op het moment dat deze onderdelen daadwerkelijk wensen aan te sluiten. Deze kosten hoeft u dus niet op te geven in het prijzenblad. M.b.t. de licentiekosten wordt de prijs gehanteerd die u heeft opgegeven, welke geldig is voor de prijsvastheidperiode.</p>
206	Nee	PvE IB 180	<p>Opdrachtgever levert een standaard oplossing voor veel verschillende organisaties. Onderdeel van de standaard oplossing is een standaard bewaartermijn van logbestanden. Het is zeer ongewenst om daarvan af te wijken.</p> <p>Opdrachtnemer stelt voor om hierover afspraken te maken. Bijvoorbeeld om het, op verzoek van opdrachtgever, logbestanden van specifieke data te delen waarna opdrachtgever ze bewaren gedurende de gewenste bewaartermijn. Is dit voldoende invulling van deze eis?</p>	<p>We missen een verwijzing naar de Nvl 1 vraag. Dit betreft naar ons idee Nvl 1 vraag 107.</p> <p>Antwoord: dit is voldoende invulling van de eis.</p>
207	Nee	PvE DI 109	<p>Opdrachtnemer werkt uiteraard mee aan het oplossen van problemen en wil (ook) een 'kastje naar de muur' situatie voorkomen.</p> <p>Onze vraag over DI 109 in NVI 1 heeft ook betrekking op de beschreven behoefte mbt monitoring. Stemt opdrachtgever ermee in dat de monitoring van de koppelingen de verantwoordelijkheid is van opdrachtgever?</p>	<p>We missen een verwijzing naar de Nvl 1 vraag. Dit betreft naar ons idee Nvl 1 vraag 131.</p> <p>Dit betreft eis FB 109. Koppelingen die opdrachtgever i.s.m. opdrachtnemer via de integrator van opdrachtnemer realiseert op het API-koppelvlak van de Oplossing van opdrachtnemer zal opdrachtgever zelf monitoren. De beschikbaarheid van dit API-koppelvlak, als deel van deze API-koppelingen wordt gemonitord door Opdrachtnemer omdat het onderdeel is van de Oplossing. Andere koppelingen zijn volledig onderdeel van de Oplossing waarvan verwacht wordt dat opdrachtnemer deze monitort.</p>

Ref. Nr.	Individue	Onderwerp	Vraag	Antwoord
208	Nee	PvE DI 99, DI 100	Ten boehoeve van het leveren van data aan het datawarehouse van onze klanten werken aan een oplossing waarbij de data kan worden aangeroepen via een S3 API. Vervolgens wordt de data geleverd in parquet bestanden. Is dit voldoende invulling van deze eis? Of, stemt opdrachtgever ermee in om de praktijkinvulling van deze eis na gunning in detail uit te werken?	<p>We missen een verwijzing naar de Nvl 1 vraag. Dit betreft naar ons idee Nvl 1 vraag 133.</p> <p>Antwoord: Dit is voldoende invulling voor deze eis, als deze invulling dan ook daadwerkelijk DOOR ONS geaccepteerd is vóór geplande live-gang.</p>